

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กลุ่มศึกษาด้านการสื่อสารคมนาคม โตเกียว ญี่ปุ่น. ประมวลกฎหมายโทรคมนาคมญี่ปุ่น ฉบับที่ 1 พระราชบัญญัติธุรกิจโทรคมนาคม ฉบับแก้ไข Telecommunication Business Law As Amended. แปลโดย เศรษฐพร อัครวิทย์กัม และพิทยาพล จันทนะสาโร. กรุงเทพมหานคร: สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย, 2534.

กลุ่มศึกษาด้านการสื่อสารคมนาคม โตเกียว ญี่ปุ่น. ประมวลกฎหมายโทรคมนาคมญี่ปุ่น ฉบับที่ 2 พระราชบัญญัติ บริษัทการโทรเลขโทรศัพท์แห่งญี่ปุ่น จำกัด (Nippon Denshin Denwa Law). แปลโดยคณะ อมาวิทย์กุล. กรุงเทพมหานคร: สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย, 2534.

เกศินี หงสนันท์. รัฐวิสาหกิจของไทยกับเศรษฐกิจและการเมืองในปัจจุบัน. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาเศรษฐกิจกับการเมืองไทย หน่วยที่ 8-15. หน้า 460-471. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา, 2537.

คณะกรรมการกฤษฎีกา, สำนักงาน. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ นร 0601/704 ลงวันที่ 14 พฤศจิกายน 2539 เรื่อง ขอรื้อปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหม่ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารแห่งประเทศไทย. (อัดสำเนา).

คณะกรรมการกฤษฎีกา, สำนักงาน. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ นร 0601/478 ลงวันที่ 19 มีนาคม 2530 เรื่องปัญหาเรื่องค่าเช่าและค่าบริการตามพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ.2497. (อัดสำเนา).

คมนาคม, กระทรวง. แผนแม่บทการพัฒนากิจการโทรคมนาคม. กรุงเทพมหานคร: กองการพิมพ์ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, 2538.

คมนาคม, กระทรวง. ร่างแผนแม่บทการพัฒนากิจการโทรคมนาคม. กรุงเทพมหานคร:
กระทรวงคมนาคม, 2539.

คมนาคม, กระทรวง. แผนแม่บทการพัฒนากิจการโทรคมนาคม. กรุงเทพมหานคร: กระทรวง
คมนาคม, 2540.

คมนาคม, กระทรวง. หนังสือด่วนมากที่ ตก 0206/1904 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2539 เรื่องขอ
หารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหม่ขององค์การ
โทรศัพท์แห่งประเทศไทย. (อัดสำเนา).

คมนาคม, กระทรวง. หนังสือด่วนที่สุดที่ ตก 0208.1/7443 ลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2540 เรื่อง
แผนแม่บทการพัฒนากิจการโทรคมนาคม. (อัดสำเนา).

จันทร์ลักษณ์ โชติรัตนดิถก. กฎหมายโทรคมนาคม: การใช้และการตีความกฎหมาย: การจัดตั้ง
องค์กรกลางที่ทำหน้าที่ควบคุมกำกับดูแล: แง่มุมในกฎหมายปกครอง. วารสาร
นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 24 (มีนาคม 2537): 18-41.

จันทร์ลักษณ์ โชติรัตนดิถก. นโยบายการแปรรูปการโทรคมนาคมและการดำเนินการให้เป็นไป
ตามกฎหมายของประเทศสหราชอาณาจักร. ใน 4 สิงหาคม วันสื่อสารแห่งชาติ พ.ศ.
2536. หน้า 42-51. กรุงเทพมหานคร: บริษัท วิสคอมเซ็นเตอร์ จำกัด, 2536.

จันทร์ลักษณ์ โชติรัตนดิถก. ปัญหาในกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการสื่อสารโทรคมนาคม
และผลกระทบต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับการสื่อสารโทรคมนาคมของประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

ซาตุโร ฮาชิโมโตะ. การแปรรูปเป็นแบบเอกชนของ NTT. เอกสารการประชุมสัมมนาทางวิชาการ
 เรื่องจากประสบการณ์ข้ามชาติสู่แนวคิดการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ โทรคมนาคมไทย 7-9
 ธันวาคม 2536. (อัครา).

ดิเรก เจริญผล. นโยบายการพัฒนาธุรกิจโทรคมนาคมของรัฐบาลปัจจุบัน. (อัครา).

โทรศัพท์แห่งประเทศไทย, องค์การ. คำสั่งองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่ 460/2534 เรื่อง
 จัดตั้งกองบริหารงานผลประโยชน์ ภายใต้ฝ่ายการเงิน ด้านกิจกรรมทั่วไป. (อัครา).

โทรศัพท์แห่งประเทศไทย, องค์การ. คำสั่งองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่ 1/2539 เรื่อง จัดตั้ง
 ส่วนงานหลักระดับฝ่ายและส่วนงานย่อย. (อัครา).

โทรศัพท์แห่งประเทศไทย, องค์การ. แผนวิสาหกิจองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ฉบับที่ 4
 พ.ศ.2540-2544 (แผนกลยุทธ์). กรุงเทพมหานคร: องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย,
 2539.

โทรศัพท์แห่งประเทศไทย, องค์การ. รายงานประจำปี องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ.
 2536. กรุงเทพมหานคร: องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, 2536.

โทรศัพท์แห่งประเทศไทย, องค์การ. รายงานประจำปี องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ.
 2538. กรุงเทพมหานคร: องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, 2538.

โทรศัพท์แห่งประเทศไทย, องค์การ. สารสนเทศ ครบรอบ 43 ปี องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
 ไทย. กรุงเทพมหานคร: บริษัท แพลน พรินติ้ง จำกัด, 2540.

โทรศัพท์แห่งประเทศไทย, องค์การ. หนังสือที่ คค 23/358 ลงวันที่ 28 ตุลาคม 2536 เรื่อง ปัญหา
 การปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการให้รัฐวิสาหกิจรับภาระภาษีมูลค่าเพิ่มแทน
 ผู้ให้บริการ. (อัครา).

โทรศัพท์แห่งประเทศไทย, องค์การ. หนังสือที่ คค 23/210 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2537 เรื่อง รายงานผลการศึกษาและพิจารณาแนวทางแก้ปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่ม. (อัครา).

โทรศัพท์แห่งประเทศไทย, องค์การ. หนังสือที่ คค 23/196 ลงวันที่ 10 มิถุนายน 2540 เรื่อง ขอบททวนมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม. (อัครา).

โทรศัพท์แห่งประเทศไทย, องค์การ. หนังสือที่ คค 23 ก /096 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2537 เรื่อง การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหม่. (อัครา).

โทรศัพท์แห่งประเทศไทย, องค์การ. Thailand IT year 1995 ปีแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศไทย พ.ศ.2538. ใน สารสนเทศครบรอบ 41 ปีองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย. หน้า 42-43. กรุงเทพมหานคร: บริษัท กู๊ดวิล เพรส (ประเทศไทย) จำกัด, 2538.

นันทนา วงษ์ช่างหล่อ. พัฒนาท้องถิ่นไทยด้วยทางไกลชนบท. ใน สารสนเทศครบรอบ 41 ปี องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย. หน้า 83-86. กรุงเทพมหานคร: บริษัท กู๊ดวิล เพรส (ประเทศไทย) จำกัด, 2538.

นันทวัฒน์ บรรมานันท์. เค้าโครงการบรรยายวิชา "บริการสาธารณะหลัก". คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (อัครา).

บัณฑิต จันทร์โรจนกิจ, วิมลรัตน์ สุขเจริญ และสมศรี ฉัตรสกุลวิไล. องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยยุครัฐบาลนายอานันท์ ปันยารชุน (มีนาคม 2534-เมษายน 2535 และ มิถุนายน-กันยายน 2535). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

บุรพา อัดถาคร. การอภิปรายเรื่อง “ควรเปลี่ยนองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารแห่งประเทศไทยเป็นบริษัทมหาชนหรือไม่ ถ้าจะเปลี่ยนควรเปลี่ยนอย่างไร”. ใน รายงานการสัมมนาทางวิชาการการปฏิรูปโทรคมนาคมไทย. หน้า 57-65.
กรุงเทพมหานคร: กรมไปรษณีย์โทรเลข, 2536.

พนม เขียมประยูร. ผลของสัญญาทางปกครอง. ใน สมยศ เชื้อไทย (บรรณาธิการ), ๑๖ ปี ดร.ปรีดี เภมทรัพย์ รวมบทความในโอกาสเกษียณอายุราชการ. หน้า 157-165.
กรุงเทพมหานคร: พี.เค.พริ้นติ้งเฮ้าส์, 2531.

พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, คณะกรรมการ. แนวทางการกำหนดนโยบายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2534. (อัดสำเนา).

วรพจน์ วิศรุดพิชญ์. หลักการพื้นฐานของกฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ชรรมสาร จำกัด, 2538.

วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน, คณะกรรมาธิการ. รายงานของคณะกรรมาธิการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน. กรุงเทพมหานคร: กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2539.

วิษณุ วรรณุญ. องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ. รายงานวิจัยเพื่อจัดทำข้อเสนอการปฏิรูปการเมืองไทย เสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย (คพป.), 2538.

ศุภวัฒน์ มิ่งประเสริฐ. แนวคิดเกี่ยวกับกฎหมายก้ากับการให้บริการโทรคมนาคมในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ศุภวัฒน์ มิ่งประเสริฐ. แนวคิดพื้นฐานกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลการให้บริการโทรคมนาคม. วารสารกฎหมาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 15 (สิงหาคม 2538): 11-16.

เศรษฐกิจการพาณิชย์, กรม. WTO General agreement on trade in services. กรุงเทพมหานคร:
กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, 2537.

เศรษฐพร อูศรีพิทักษ์. คณะกรรมการการสื่อสารแห่งชาติ. ใน 4 สิงหาคม วันสื่อสารแห่งชาติ
พ.ศ.2536. กรุงเทพมหานคร: บริษัท วิสคอมเซ็นเตอร์ จำกัด, 2536

สมควร กวียะ. ข่าวสารคือปัจจัยหลักทางเศรษฐกิจ. ใน สารสนเทศ ครอบคลุม 41 ปีองค์การ
โทรศัพท์แห่งประเทศไทย. หน้า 57-60. กรุงเทพมหานคร: บริษัท กู๊ดวิลเพรส
(ประเทศไทย) จำกัด, 2538.

สิทธิชัย ส่งพิริยะกิจ. การอภิปรายเรื่อง “ควรเปลี่ยนองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและ
การสื่อสารแห่งประเทศไทยเป็นบริษัทมหาชนหรือไม่ถ้าจะเปลี่ยนควรเปลี่ยน
อย่างไร”. ใน รายงานการสัมมนาทางวิชาการการปฏิรูปโทรคมนาคมไทย. หน้า
57-65. กรุงเทพมหานคร: กรมไปรษณีย์โทรเลข, 2536.

สิรินทร์ ปิยะนนทลี. การเปลี่ยนแปลงนโยบายการสื่อสารโทรคมนาคมของประเทศไทยจาก
การผูกขาดเข้าสู่การเปิดแข่งขันเสรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2537.

สื่อสารแห่งประเทศไทย, การ. รายงานประจำปี การสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ.2538.
กรุงเทพมหานคร: การสื่อสารแห่งประเทศไทย, 2538.

สุธรรม อยู่โนธรรม และศุภวัฒน์ มิ่งประเสริฐ. กฎหมายการให้บริการโทรคมนาคมของ
ประเทศไทยท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง. ใน 4 สิงหาคม วันสื่อสารแห่งชาติ
พ.ศ.2538. กรุงเทพมหานคร: บริษัท วิสคอมเซ็นเตอร์ จำกัด, 2538.

สุธรรม อยู่ในธรรม. การโทรคมนาคมกับการกำกับดูแล. ใน 4 สิงหาคม วันสื่อสารแห่งชาติ พ.ศ.2535. กรุงเทพมหานคร: บริษัท วิศวกรรมเซ็นเตอร์ จำกัด, 2535.

เหรียญชัย เรียววิไลสุข. การลงทุนในภาคโทรคมนาคมเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ. ใน สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย (บรรณาธิการ), วิสัยทัศน์โทรคมนาคม. หน้า 18-23. กรุงเทพมหานคร: สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย, 2540.

เหรียญชัย เรียววิไลสุข. ถ้าธุรกิจโทรคมนาคมยังพอมีความหวัง. ใน สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย(บรรณาธิการ), วิสัยทัศน์โทรคมนาคม. หน้า 48-51. กรุงเทพมหานคร: สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย, 2540.

เหรียญชัย เรียววิไลสุข. เราจะควบคุมกำกับดูแลโทรคมนาคมกันอย่างไร ?. ใน สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย (บรรณาธิการ), วิสัยทัศน์โทรคมนาคม. หน้า 28-33. กรุงเทพมหานคร: สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย, 2540.

องอาจ อธิมธนู. การปฏิรูปทางโทรคมนาคมของไทย. Wireless Communication Journal 2 (กันยายน 2538): 131-147.

อรพนิน เรืองอาจ. ผลกระทบของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการที่กระทบต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบริการโทรคมนาคมของไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

อาร์. เจ. แรกเกทท์. ประสบการณ์ในการแปรรูปเป็นแบบเอกชนของบริติช เทเลคอม. เอกสารการประชุมสัมมนาทางวิชาการเรื่องจากประสบการณ์ข้ามชาติสู่แนวคิดการแปรรูปรัฐวิสาหกิจโทรคมนาคมไทย. 7-9 ธันวาคม 2536. (อัดสำเนา).

อัยการสูงสุด, สำนักงาน. หนังสือที่ อส 0017/2115. ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538 เรื่อง หารือ
การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหม่. (อัคราเนนา).

กานาต่างประเทศ

APEC Telecommunication Working Group. The State of Telecommunications Infrastructure
and Regulatory Environment of APEC Economic volume 1 November 1993.
Singapore: Viva Lithographers Pte. , ,1993.

Beesley, M.E. , and Laidlaw, B. The British Telecom/Mercury interconnect determination
an exposition and commentary. in Beesley, M.E. (ed.), Privatization, regulation and
deregulation. pp (290-318). London: Mackays of chatham Ple. chatham, Kent,1992.

Braibant, G. Droit d' acces et droit d' information, Melange charlier. Paris: LGDJ. , 1981,
อ้างถึงใน วิษณุ วรรณฤณ. องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ. รายงานวิจัยเพื่อจัดทำข้อเสนอ
การปฏิรูปการเมืองไทย เสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย (คพป.), 2538.

Chevalier, J. Reflexions sur l' institution des autorites administratives independantes. Semaine
Juridique 1986, I, no. 3254. อ้างถึงใน วิษณุ วรรณฤณ. องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ.
รายงานวิจัยเพื่อจัดทำข้อเสนอการปฏิรูปการเมืองไทย เสนอต่อคณะกรรมการพัฒนา
ประชาธิปไตย (คพป.), 2538.

Gentot, M. Autorites Administratives Independantes. Paris: Montchrestien. 1991, อ้างถึง ใน
วิษณุ วรรณฤณ. องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ. รายงานวิจัยเพื่อจัดทำข้อเสนอการปฏิรูป
การเมืองไทย เสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย (คพป.), 2538.

Gunnar, K.W.G. Direct Broadcasting by Satellite and the Bogsch Theory. International Business Lawyer 18 (June 1990): 255-280

International Telecommunication Union. The changing role of government in an era of deregulation. Geneva: International Telecommunication Union, 1993.

International Telecommunication Union. World Telecommunication Development Report 1994: Globalisation, Technology, Restructuring, Development. Geneva: International Telecommunication Union, 1994.

Ministry of Posts and Telecommunications. Telecommunication Reform toward the advanced information age. (Mimeographed)

Ministry of Posts and Telecommunications. Posts and Telecommunications in Japan 1997 Annual Report. Tokyo: LEX Inc. , 1997.

Naoe, S. Japan's telecommunication industry competition and regulatory reform. Telecommunication Policy 18 (1994): 651-657.

Wallenstein, G. Setting Global Telecommunication Standard: The Stakes, The Players & The Process. Boston: Artech House, INC. , 1990.

ภาคผนวก

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการสื่อสารแห่งชาติ พ.ศ.

หลักการ

๑. กำหนดให้มีคณะกรรมการการสื่อสารแห่งชาติจำนวนสิบสามคน ประกอบด้วยบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของรัฐมนตรีจากผู้มีความรู้หรือความจัดเจนด้านต่างๆ จำนวนสิบคน โดยคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิข้างต้นคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ ให้ปลัดกระทรวงคมนาคมเป็นรองประธานกรรมการ และอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

๒. กำหนดให้คณะกรรมการทำหน้าที่กำกับ ควบคุม ดูแล และส่งเสริมกิจการโทรคมนาคมของประเทศในด้านต่างๆ เช่น การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตให้บริการโทรคมนาคม รวมทั้งการพิจารณากลับการอนุญาต การกำหนดมาตรฐานทางเทคนิค การกำหนดกรอบอัตราค่าธรรมเนียมและบริการ และการคุ้มครองผู้บริโภค โดยรัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไป

๓. กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรี และคณะกรรมการในการอนุญาตให้บริการโทรคมนาคม

๔. กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการสื่อสารแห่งชาติ มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการใดๆ ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการและปฏิบัติงานอื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือที่คณะกรรมการมอบหมาย

๕. กำหนดให้เลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน และมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

๖. ประธานกรรมการ กรรมการและเลขาธิการต้องไม่ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง และไม่ใช่ผู้ให้บริการโทรคมนาคมหรือมีส่วนได้เสียกับผู้ให้บริการโทรคมนาคม รวมทั้งไม่ใช่ผู้ถือหุ้น หุ้นส่วน หรือดำรงตำแหน่งใดๆ ในนิติบุคคล หรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ให้บริการโทรคมนาคม

๗. คำธรรมเนียมในการอนุญาตให้บริการโทรคมนาคมและคำธรรมเนียมอื่นที่สำนักงานได้รับ รวมทั้งรายได้อื่นอันได้มาจากการดำเนินงานของคณะกรรมการและสำนักงานให้ตกเป็นรายได้ของสำนักงานเมื่อได้หักด้วยรายจ่ายและหักเป็นเงินสำรองแล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

๘. กำหนดให้รัฐบาลดำเนินการจัดสรรเงินทุนเพิ่มเติมจำนวนหนึ่งให้สำนักงาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เหตุผล

โดยที่รัฐบาลมีนโยบายจะยกเลิกการผูกขาดกิจการโทรคมนาคมและอนุญาตให้ภาคเอกชนสามารถให้บริการโทรคมนาคมได้ด้วย จึงสมควรกำหนดและแยกอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานผู้ให้บริการและหน่วยงานผู้กำกับดูแลออกให้ชัดเจน โดยจัดตั้งคณะกรรมการการสื่อสารแห่งชาติเพื่อทำหน้าที่เป็นองค์กรกลางในการกำกับ ควบคุม ดูแลและส่งเสริมกิจการโทรคมนาคมของประเทศในด้านต่างๆ เช่น การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตให้บริการโทรคมนาคม รวมทั้งการพิจารณาการขึ้นการอนุญาต การกำหนดมาตรฐานทางเทคนิค การกำหนดกรอบอัตราค่าธรรมเนียมและบริการและการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารกิจการโทรคมนาคมของประเทศมีเอกภาพและประสิทธิภาพสูงขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ร่าง -

**พระราชบัญญัติ
คณะกรรมการการสื่อสารแห่งชาติ**

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

.....
โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการการสื่อสารแห่งชาติ

.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคณะกรรมการการสื่อสารแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“โทรคมนาคม” หมายความว่า การส่ง การแพร่หรือการรับเครื่องหมาย สัญญาณ ตัวหนังสือ ตัวเลข ภาพ เสียง หรือการอื่นใด ซึ่งสามารถให้เข้าใจความหมายได้โดยทาง ระบบสาย ระบบวิทยุ ระบบแสง หรือระบบแม่เหล็กไฟฟ้าใดๆ

“บริการโทรคมนาคม” หมายความว่า การทำการโทรคมนาคมเพื่อผู้อื่น โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ ไม่รวมถึงรายการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เพื่อ

สาธารณชน และการรับวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ดังกล่าว ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการสื่อสารแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า คณะกรรมการ ก.ส.ช.

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการสื่อสารแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการสื่อสารแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการการสื่อสารแห่งชาติคณะหนึ่งประกอบด้วยบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของรัฐมนตรีจากผู้มีความรู้หรือความชำนาญด้านโทรคมนาคมจำนวนสามคน ด้านกฎหมายจำนวนสองคน ด้านการเงินการบัญชี ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการบริหาร ด้านวิศวกรรมศาสตร์ และด้านสังคมศาสตร์ จำนวนด้านละหนึ่งคน เป็นกรรมการ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งเป็นประธานกรรมการ ให้ปลัดกระทรวงคมนาคมเป็นรองประธานกรรมการโดยตำแหน่ง ให้อธิบดีกรม

ไปรษณีย์โทรเลขเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ

สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๕) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง หรือดำรงตำแหน่งในทางการเมือง

(๖) ไม่เป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๑) ไม่เป็นผู้ให้บริการโทรคมนาคมหรือมีส่วนได้เสียกับผู้ให้บริการโทรคมนาคม เว้นแต่การปฏิบัติหน้าที่โดยชอบตามกฎหมาย

(๒) ไม่เป็นผู้ถือหุ้น หุ้นส่วน กรรมการ หรือดำรงตำแหน่งใดๆ ในนิติบุคคล หรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ให้บริการโทรคมนาคม

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระให้ดำเนินการแต่งตั้งใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

มาตรา ๙ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่อง หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือ

หย่อนความสามารถ

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนและให้ผู้นั้นได้รับตำแหน่งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบตามวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ให้กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลดำเนินการให้บริการโทรคมนาคมภายในประเทศมากกว่าหนึ่งประเภทและบริการโทรคมนาคมระหว่างประเทศมากกว่าหนึ่งประเภทโดยมีเครือข่ายโทรคมนาคมเป็นของตนเอง โดยข้อเสนอแนะของกรรมการ

การนำเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอนุญาต ให้รัฐมนตรีเป็นผู้นำเสนอข้อเสนอแนะของคณะกรรมการต่อคณะกรรมการพิจารณาอนุญาตภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการ

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลดำเนินการให้บริการโทรคมนาคมภายในประเทศมากกว่าหนึ่งประเภทหรือบริการโทรคมนาคมระหว่างประเทศมากกว่าหนึ่งประเภทโดยไม่มีเครือข่ายโทรคมนาคมเป็นของตนเอง โดยข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

ในกรณีที่รัฐมนตรีไม่เห็นชอบกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ให้ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการพร้อมความเห็นแย้ง เพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวน

ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนเสนอรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากรัฐมนตรี หากรัฐมนตรียังคงไม่เห็นชอบด้วย ให้รัฐมนตรีเสนอคณะกรรมการพร้อมชี้แจงเหตุที่ไม่เห็นชอบด้วย คำชี้ขาดของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลดำเนินการให้บริการโทรคมนาคมประเภทอื่นที่มีใช้อำนาจอนุญาตของคณะกรรมการหรือรัฐมนตรี

มาตรา ๑๔ บุคคลผู้ขอรับอนุญาตตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ จะต้องมิคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังนี้

- (๑) ไม่เป็นบุคคลต่างด้าว
- (๒) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) ไม่เป็นบุคคลซึ่งเคยต้องโทษปรับหรือหนักกว่า ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยโทษและโทษทัณฑ์ กฎหมายว่าด้วยวิเทศนาคมนาคม และกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค หากยังไม่พ้นกำหนดสองปีนับแต่วันพ้นโทษหรือได้รับยกเว้น ไม่ต้องรับโทษตามคำพิพากษา

ผู้ขอรับอนุญาตตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ จะต้องเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและหากมีการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่มีสัญชาติไทยต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของบุคคลต่างด้าว

ผู้ขอรับอนุญาตตามมาตรา ๑๓ หากเป็นนิติบุคคล การถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่มีสัญชาติไทยต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของบุคคลต่างด้าว

มาตรา ๑๕ นอกจากนี้ที่ได้บัญญัติไว้ตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่

(๑) ดำเนินการตามนโยบายด้านโทรคมนาคมของรัฐบาล

(๒) ส่งเสริมการแข่งขันอย่างเป็นธรรมในการประกอบกิจการด้านโทรคมนาคม

(๓) กำกับดูแลการให้สร้างเครือข่าย การสร้างชุมสายโทรศัพท์ระหว่างประเทศ การให้เข้าใช้สื่อสัญญาณ การให้เข้าใช้วงจรโทรศัพท์ระหว่างประเทศด้วยความเป็นธรรม และการติดตั้งเลขหมายโทรเลข โทรศัพท์ หรือโทรคมนาคมอื่นใด

(๔) กำหนดมาตรฐานทางเทคนิคเกี่ยวกับการโทรคมนาคม และกำกับดูแลเรื่องการเชื่อมต่อระหว่างเครือข่าย และระหว่างระบบของผู้ให้บริการโทรคมนาคม

(๕) กำหนดมาตรฐานและหลักเกณฑ์ในการให้บริการโทรคมนาคม และกำกับดูแลให้บริการมีคุณภาพอยู่ในระดับมาตรฐานสากล และให้มีการกระจายบริการโทรคมนาคมทุกรูปแบบให้ทั่วถึงทั้งประเทศ

(๖) กำหนดแผนเลขหมายโทรเลข โทรศัพท์ และโทรคมนาคมอื่นใด

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ รวมทั้งเงื่อนไขในการอนุญาตตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายว่าด้วยโทษและโทษทัณฑ์

(๘) กำหนดค่าธรรมเนียมและหรือค่าตอบแทนในการอนุญาตตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายว่าด้วยโทษและโทษทัณฑ์

(๘) กำหนดกรอบอัตราค่าบริการโทรคมนาคม และค่าบริการอื่นด้าน
โทรคมนาคม

(๑๐) อนุญาตให้บุคคลจัดทำโดยวิธีใดๆ จัดพิมพ์ โฆษณา หรือเผยแพร่
รายชื่อและหมายเลขผู้ใช้ซึ่งโทรเลข โทรศัพทหรือโทรคมนาคมอื่นใด เป็นการเฉพาะกิจการตาม
กฎหมายว่าด้วยโทรเลขและโทรศัพท

(๑๑) อนุญาตให้บุคคลทำหน้าที่ตรวจสอบมาตรฐานทางเทคนิคเกี่ยวกับ
การโทรคมนาคม

(๑๒) วางระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อพิพาท
อันเกิดจากการให้บริการโทรคมนาคม

(๑๓) เรียกให้ผู้รับอนุญาตส่งหรือชี้แจงข้อมูลใดๆ เกี่ยวกับการดำเนินการ
ตั้ง ทำหรือบำรุงการโทรเลข โทรศัพทและโทรคมนาคมอื่นใดโดยวิธีใดๆ ก็ได้

(๑๔) ส่งเสริมการพัฒนานุเคราะห์ด้านโทรคมนาคม และส่งเสริมกิจกรรม
ทางวิชาการโทรคมนาคม

(๑๕) ดำเนินการตามกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ
การ

(๑๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กระทรวงคมนาคมมอบหมาย

มาตรา ๑๖ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่

(๑) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือข้อกำหนดตามบทบัญญัติ
แห่งพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายว่าด้วยโทรเลขและโทรศัพท

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการที่ปรึกษา และ
คณะอนุกรรมการ

(๓) ออกระเบียบ คำสั่ง และข้อบังคับเกี่ยวกับการพนักงาน ระบบพนักงาน
สัมพันธ์ การบรรจุแต่งตั้งถอดถอน และวินัยพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน การกำหนด
เงินเดือนและเงินอื่นๆ รวมตลอดถึงการสงเคราะห์และสวัสดิการต่างๆ

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายว่าด้วย
โทรเลขและโทรศัพท

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งหรือข้อกำหนดใดๆ ที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป
เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา หรือคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ในกรณีที่เป็นการออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งหรือข้อกำหนดที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ให้คณะกรรมการส่งเรื่องให้คณะกรรมการที่ปรึกษา หรือคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง คณะหนึ่งคณะใดพิจารณาถ้อยแถลงและเสนอข้อคิดเห็นต่อคณะกรรมการ เว้นแต่กรณีที่เป็นความลับ หรือต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการ คณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการ ได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด และให้ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงาน

มาตรา ๑๙ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการตามมาตรา ๖ ประธานกรรมการที่ปรึกษา รองประธานกรรมการที่ปรึกษา ประธานอนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ กรรมการของคณะกรรมการที่ปรึกษา และอนุกรรมการของคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๗ พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๐ ให้จัดตั้งสำนักงานขึ้นเรียกว่า “สำนักงานคณะกรรมการการสื่อสารแห่งชาติ” และให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๒๑ ให้สำนักงานมีสำนักงานแห่งใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง และจะจัดตั้งสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดในหรือนอกราชอาณาจักรก็ได้

มาตรา ๒๒ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติการใดๆ เพื่อให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ ปฏิบัติงานธุรการอื่น และปฏิบัติงานอื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๒) วิเคราะห์คำขออนุญาตประกอบกิจการบริการโทรคมนาคม และคำขออนุญาตจัดพิมพ์ โฆษณาหรือเผยแพร่รายชื่อและเลขหมายผู้ใช้ซึ่งโทรเลข โทรศัพท์หรือโทรคมนาคมอื่นใด ตรวจสอบควบคุมและประเมินผลการดำเนินการของผู้ได้รับอนุญาต

(๓) เสนอแนะ มาตรฐานและหลักเกณฑ์การดำเนินงานโทรคมนาคม ซึ่งรวมถึงมาตรฐานทางเทคนิค มาตรฐานและหลักเกณฑ์การให้บริการและกรอบอัตราค่าธรรมเนียม

(๔) เสนอแนะแผนเลขหมายโทรเลข โทรศัพท์และโทรคมนาคมอื่นใด

(๕) เสนอแนะแนวทางส่งเสริมและกำกับดูแลการให้บริการโทรคมนาคมให้มีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากล มีการกระจายทั่วถึงทั้งประเทศ และมีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม

(๖) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการโทรคมนาคมของประเทศ

(๗) เสนอแนะการแก้ปัญหาข้อพิพาทอันเกิดจากการให้บริการโทรคมนาคมต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๒๓ ในการดำเนินการตามมาตรา ๒๒ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่

(๑) ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินต่างๆ สร้าง ซื้อ จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ อ임 ให้อิม รับจํานำ รับจํานอง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้

(๒) กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินและลงทุนหาผลประโยชน์

(๓) รับค่าธรรมเนียมต่างๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือตามที่คณะกรรมการ และสำนักงานกำหนด

ทั้งนี้ เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของสำนักงาน

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานผลการดำเนินการประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๕ ให้คณะรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของรัฐมนตรีแต่งตั้งเลขาธิการ และให้เลขาธิการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

มาตรา ๒๖ เลขาธิการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้สามารถปฏิบัติงานเต็มเวลาให้แก่สำนักงาน

(๒) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งได้รับเลือกตั้งหรือเป็นสมาชิกหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๔) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของราชการส่วนท้องถิ่น

(๕) ไม่ดำรงตำแหน่งหรือหน้าที่ใดหรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับนิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ให้บริการโทรคมนาคม

(๖) เป็นผู้มีความรู้และความชัดเจนในกิจการโทรคมนาคม

มาตรา ๒๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขานุการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๖

(๕) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ เนื่องจากกระทำความผิดต่อหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรง

มาตรา ๒๘ ให้เลขานุการเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง และรับผิดชอบในการดำเนินกิจการทั้งปวงของสำนักงาน

มาตรา ๒๙ ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขานุการเป็นผู้แทนของสำนักงาน และเพื่อการนี้เลขานุการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนหรือบุคคลใดกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้

มาตรา ๓๐ ให้สำนักงานมีทุนประเดิมประกอบด้วย เงินที่โอนตามมาตรา ๔๒

มาตรา ๓๑ ให้สำนักงานจัดให้มีเงินสำรองประเภทต่างๆ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๓๒ บรรดาค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และค่าธรรมเนียมอื่นที่สำนักงานได้รับและรายได้อื่นอันได้มาจากการดำเนินงานของคณะกรรมการ และสำนักงาน ให้ตกเป็นของสำนักงาน และเมื่อได้หักด้วยรายจ่ายและหักเป็นเงินสำรองตามมาตรา ๓๑ แล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

มาตรา ๓๓ ให้พนักงานสำนักงานพ้นจากตำแหน่ง เมื่อพนักงานผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

มาตรา ๓๔ มิให้นำกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วนที่เกี่ยวกับการจ่ายค่าชดเชยและการจ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ และกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ มาใช้บังคับกับเลขาราชการ พนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน

มาตรา ๓๕ ให้สำนักงานจัดให้มีระบบบัญชีที่เหมาะสมกับกิจการของสำนักงาน และจัดให้มีการสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๓๖ ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงาน และเสนอรายงานผลการสอบบัญชีต่อรัฐมนตรีภายในเก้าสิบวันนับจากวันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๓๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไป เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๘ เรื่องที่จะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี ตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้ นำเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการของผู้ได้รับอนุญาต เพื่อตรวจสอบกิจการ สมุดบัญชี เอกสาร หลักฐานหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

เมื่อได้เข้าไปและลงมือตรวจสอบตามวรรคหนึ่งแล้วยังดำเนินการไม่เสร็จจะต้องกระทำต่อไปในเวลาหลังพระอาทิตย์ตก หรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง จะต้องเป็นการกระทำต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องที่กำลังดำเนินการตรวจสอบ และต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานก่อน

มาตรา ๔๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดตามกฎหมายกระทรวง

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๑ ในวาระเริ่มแรกเป็นระยะเวลาสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มิให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๖(๔) มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของเลขาธิการ

มาตรา ๔๒ ให้รัฐบาลดำเนินการจัดสรรเงินเป็นทุนประเดิมของสำนักงานตามมาตรา ๓๐ เป็นจำนวน ให้แก่สำนักงานภายใน นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้คือ โดยที่รัฐบาลมีนโยบายจะยกเลิกการผูกขาดกิจการโทรคมนาคมและอนุญาตให้ภาคเอกชนสามารถให้บริการโทรคมนาคมได้ด้วย จึงสมควรกำหนดและแยกอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานผู้ให้บริการและหน่วยงานผู้กำกับดูแลออกให้ชัดเจน โดยจัดตั้งคณะกรรมการการสื่อสารแห่งชาติขึ้นเพื่อทำหน้าที่เป็นองค์กรกลางในการกำกับ ควบคุม ดูแลและส่งเสริมกิจการโทรคมนาคมของประเทศในด้านต่างๆ เช่นการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตให้บริการโทรคมนาคม รวมทั้งการพิจารณาถ่วงดุลการอนุญาต การกำหนดมาตรฐานทางเทคนิค การกำหนดกรอบอัตราค่าธรรมเนียมและบริการและการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทยมีเอกภาพและประสิทธิภาพสูงขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ คค 23 ก. / 046

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

89/2 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง

เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ 10210

19 พฤษภาคม 2537

เรื่อง การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใบ

เรียน อธิการสูงสุด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สัญญาอนุญาตให้ดำเนินการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone)

1. สรุปความเข้าใจ

ตามที่กระทรวงคมนาคมได้โยกย้ายที่จะเพิ่มจำนวนผู้ให้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่จากที่มีอยู่ขณะนี้ เพื่อเป็นการแข่งขันกันให้บริการมากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการที่จะได้รับบริการที่มีคุณภาพดีขึ้น และสามารถซื้อเครื่องลูกข่ายได้ในราคาที่ถูกลง อีกทั้งยังสามารถตอบสนองต่อความต้องการที่เพิ่มขึ้นในปัจจุบันและอนาคต ได้อย่างเพียงพอ

2. สาเหตุของปัญหา

เนื่องจาก ทศท. ได้ทำสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone) กับ บริษัท แอดวานซ์ อีโอฟี เซอร์วิส จำกัด มีกำหนด 20 ปี และได้เงื่อนไขในสัญญากำหนดให้บริษัทคู่สัญญา เป็นผู้ถือลิขสิทธิ์ดำเนินการบริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่นี้เอง ผู้เดียว ตลอดอายุสัญญา ดังนั้น หาก ทศท. จะอนุญาตให้บริษัทเอกชนรายอื่น ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ไม่เข้าระบบและอาจความดีของบริษัทคู่สัญญา ทศท. จะสามารถทำได้หรือไม่ อย่างไร

3. ประเด็นที่ห้า

3.1 การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ตามความในข้อ 18 ของสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย นั้น หมายถึง การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามระบบ NMT 900 และ GSM ไร้หรือมี

3.2 จากสัญญาตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทศท. สามารถอนุญาตให้บริษัท เอกชนรายอื่น ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระแวกเดียวกัน และ/หรือระบบอื่นๆ ที่แตกต่างกับที่ให้บริการ แอดวานซ์ อิมโพรูว์ เซอร์วิส จำกัด ให้บริการได้หรือไม่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาด้วยเกล้าฯ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติแก่ ทศท. ด้วย
 จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายเกียรติ สิริภาน)

รองผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

ทำการแทนผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กองอัตราค่าบริการ

ส่วนวางแผนการเงิน ฝ่ายการเงิน

โทร. 505-4755

ที่ อส 0017/

2115

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนหน้าทับเพย กรุงเทพฯ 10200

๑) กุมภาพันธ์ 2538

เรื่อง ทาหรือการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหม่

เรียน ผู้อ่านวอการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

อ้างถึง หนังสือองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ที่ คค 23ก/096 ลงวันที่
19 พฤษภาคม 2537สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกคำวินิจฉัยข้อหาหรือสำนักงานอัยการสูงสุด เรื่อง ทาหรือการให้
บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหม่ตามหนังสือที่อ้างถึง องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยทาหรือสำนักงาน
อัยการสูงสุดเกี่ยวกับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

1. การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามความในข้อ 18 ของสัญญาอนุญาต
ให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ไม่ได้หมายถึงเฉพาะระบบ NMT 900 และ GSM
แต่หมายถึงการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ทุกระบบ
2. จากสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังกล่าว
องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจะอนุญาตให้บริษัทเอกชนรายอื่นให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่
ในย่านความถี่อื่น ๆ และระบบอื่น ๆ ที่แตกต่างกับที่ให้บริการ แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส
จำกัด ให้บริการไม่ได้

ความละเอียดปรากฏตามบันทึกคำวินิจฉัยข้อหาหรือสำนักงานอัยการสูงสุด
ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้ จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ.

ขอแสดงความนับถือ

(นายอานวย ทรัพย์สุภการกุล)
รองอธิบดีอัยการ ผู้ปฏิบัติราชการแทน
อัยการสูงสุด

สำนักงานที่ปรึกษาอัยการ

โทร. 224-1595

โทรสาร 224-1477

คำวินิจฉัยข้อหาหรือ สำนึกงานอัยการสูงสุด

เรื่อง การให้การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหม่

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ทศท.) ได้มีหนังสือ ที่ คค 23 ก./096 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2537 ทหารอัยการสูงสุดเกี่ยวกับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหม่

1. ข้อเท็จจริงและปัญหา

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแจ้งว่า กระทรวงคมนาคมมีนโยบายที่จะเพิ่มจำนวนผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จากที่มีอยู่ขณะนี้ เพื่อให้มีการแข่งขันกันให้บริการมากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการที่จะได้รับบริการที่มีคุณภาพดีขึ้น และสามารถซื้อเครื่องลูกข่ายได้ในราคาที่ถูกลง อีกทั้งยังสามารถตอบสนองต่อความต้องการที่มีอยู่ทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้อย่างเพียงพอ นั้น และเนื่องจากองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้ทำสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone) กับบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด มีกำหนด 20 ปี และโดยที่เงื่อนไขในสัญญากำหนดให้บริษัทคู่สัญญาเป็นผู้มีสิทธิดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แต่เพียงผู้เดียว ตลอดอายุสัญญา ดังนั้น หากองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจะอนุญาตให้บริษัทเอกชนรายอื่นให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ไม่เข้ากับระบบและย่านความถี่ของบริษัทคู่สัญญา องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจะสามารถทำได้หรือไม่ อย่างไร องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจึงหารือว่า

1. การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามความในข้อ 18 ของสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone) นั้น หมายถึง การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เฉพาะระบบ NMT 900 และ GSM ใช่หรือไม่

2. จากสัญญาดังกล่าว องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยสามารถอนุญาตให้บริษัทเอกชนรายอื่นให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในย่านความถี่อื่น ๆ และ/หรือระบบอื่น ๆ ที่แตกต่างกับที่ให้บริการ แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด ให้บริการได้หรือไม่

2. ข้อพิจารณา

การตีความสัญญาเพื่อหาเจตนารมณ์หรือความประสงค์อันแท้จริงของผู้สัญญาในขณะที่เข้าทำสัญญาต่อกันนั้นย่อมมีข้อจำกัดเป็นอย่างยิ่ง แม้แต่ผู้เป็นคู่สัญญาเองเมื่อเกิดปัญหาในการปฏิบัติตามสัญญาขึ้นแล้ว ข้ออ้างที่ได้แย้งในเรื่องเจตนารมณ์ก็ย่อมแตกต่างกัน ทั้ง ๆ ที่ผู้เป็นคู่สัญญานั้นเองจะรู้ถึงเจตนารมณ์หรือความประสงค์อันแท้จริงในขณะที่ลงนามเข้าเป็นคู่สัญญาได้ดีกว่าใครอื่น ... การตีความหรือแปลสัญญาลบล้าง เพิ่มเติมหรือแก้ไขสัญญา

โดยคู่สัญญาเขาไม่ได้ตั้งใจไว้ไม่ใช่เป็นการแปลสัญญา ถ้าเขาคงกลั่นไว้ชัดเจน แม้จะผิดปกติ ประเพณีหรือจะทำให้ฝ่ายใดได้เปรียบเสียเปรียบกันอย่างไรก็ทำอะไรไม่ได้ นอกจากบังคับ ตามสัญญาและกฎหมาย ความรู้สึกยุติธรรมในใจของผู้แปลอาจจะผิดต่างกับประโยชน์ ส่วนได้ส่วนเสียความเห็นควรหรือไม่ควรของคู่สัญญาก็ได้ ผู้แปลอาจจะไม่รู้ว่าพฤติการณ์ ที่เป็นมาได้อย่างไร เพราะเหตุใด เขาจึงเข้าทำสัญญากัน จะคิดตามความยุติธรรมในใจ ก็เป็นเรื่องแล้วแต่ตัวใครใจใครเป็นการเลื่อนลอยยากที่จะเอาแน่นอนได้ ...⁽¹⁾

ตามข้อหาหรือขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ข้อ 1 นั้น โดยที่ข้อความ ในสัญญาข้อ 18 ระหว่างองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย กับบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด ระบุว่า "องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยตกลงอนุญาตให้บริการโทรศัพท์ เคลื่อนที่ให้กับบริษัทแต่ผู้เดียวตลอดอายุสัญญานี้" ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 368 วางหลักเกณฑ์ไว้ว่าต้องตีความไปตามความประสงค์ในทางสุจริตโดยพิเคราะห์ถึง ปกติประเพณีด้วย และมาตรา 132 วางหลักเกณฑ์ไว้ด้วยอีกว่า ในการตีความการแสดง เจตนาอันหนึ่งให้ฟังเสียงถึงเจตนาอันแท้จริงยิ่งกว่าถ้อยคำสำนวนหรือตัวอักษร ซึ่งรากฐานที่จะ หยั่งทราบเจตนาอันแท้จริงอันจะนำมาพิจารณาในการตีความได้แก่พฤติการณ์ทั้งปวงแห่ง กรณีและวิธีปฏิบัติตามปกติของบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อกันและกัน ตลอดจนจุดประสงค์ของนิติกรรม และฐานะประโยชน์ได้เสียของบุคคลที่เกี่ยวข้อง⁽²⁾ เมื่อพิจารณาสัญญาทั้งฉบับแล้วจะพบ คำว่า "Cellular 900" ซึ่งได้นิยามความหมายของคำไว้ว่า สำหรับการให้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ NMT 900 และ GSM และโดยคำว่า "Cellular 900" ปรากฏอยู่ในข้อสัญญาต่าง ๆ เกือบทั่วทั้งสัญญา แม้แต่ข้อสัญญาข้อ 1 อันมีลักษณะเป็นเจตนา พื้นฐานแห่งการเข้าเป็นคู่สัญญากันก็ระบุไว้ว่าองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยตกลงอนุญาต ให้บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด ดำเนินกิจการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ระบบ NMT 900 และ GSM ทั่วประเทศมีกำหนดเวลา 20 ปี การที่ข้อสัญญา ข้อ 18 กำหนดไว้ว่าองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยตกลงอนุญาตให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้กับ บริษัทแต่ผู้เดียวตลอดอายุสัญญา โดยระบุถ้อยคำไว้แตกต่างจากข้อสัญญาข้ออื่น ๆ โดยเฉพาะ ข้อสัญญาอันมีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิเช่นนี้ และได้ผ่านการตรวจร่างสัญญาจากคู่สัญญา ทั้งสองฝ่ายมาเป็นอย่างดีแล้ว เจตนาอันแท้จริงของคู่สัญญาจึงมุ่งหมายให้บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด แต่ผู้เดียวเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

(1) เสณีย์ ปราโมช, ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยนิติกรรมและหนี้ เล่ม 1 (ภาค 1-2), กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แสวงสุทธกิจการพิมพ์, 2520, หน้า 491-492

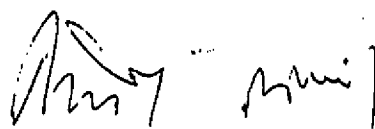
(2) มยุค แสงอุทัย, กฎหมายแพ่งลักษณะมูลหนี้หนึ่ง, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2517. หน้า 63

เพราะฉะนั้นแล้วก็ไม่ควรจะซื้อความในสัญญาไว้แตกต่างกันเป็นการเฉพาะเช่นนี้ อีกทั้งเมื่อพิจารณาถึงลักษณะแห่งกิจการซึ่งบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด จะต้องลงทุนอย่างสูงในด้านเครื่องมืออุปกรณ์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะรวมตลอดถึงการโฆษณาประชาสัมพันธ์ และการตลาดเพื่อส่งเสริมให้มีการใช้บริการ ประกอบกับการปฏิบัติต่อกันของคู่สัญญาภายหลังจากเข้าทำสัญญากันแล้วจนถึงปัจจุบันเป็นเวลาเกือบ 5 ปี และเมื่อพิจารณาด้านประโยชน์ของรัฐ การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนเพื่อพัฒนาสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะ โดยให้สิทธิเอกชนเฉพาะรายเป็นผู้รับอนุญาตดำเนินการเพื่อตอบแทนและเป็นหลักประกันต่อการลงทุนของเอกชนนั้น ย่อมเป็นภาวะวิสัยที่หน่วยงานของรัฐพึงประพฤติกฎปฏิบัติตามปกติอันสอดคล้องกับการดำเนินการทำนองนี้ของนานาประเทศด้วย หากจะพิจารณาแต่เพียงประโยชน์ในมุมแคบเฉพาะว่าหน่วยงานของรัฐชอบที่จะอนุญาตให้เอกชนผู้ลงทุนกิจการทำนองนี้เพิ่มขึ้นอีกก็รายได้โดยไม่คำนึงถึงข้อสัญญาอันเป็นพันธะที่ทำได้ต่อกันแล้ว ความเสียหายต่อความเชื่อถือที่จะเข้าลงทุนในกิจการอันเป็นสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะที่ต้องใช้เงินลงทุนและเทคโนโลยีระดับสูงเช่นนี้ ย่อมจะปรากฏเป็นความเสียหายโดยรวมในภาพหน้าอังกว่และจะไม่เป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศในภาพรวม เหตุที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้แก้ไขโดยคำแห่งข้อสัญญา ข้อ 18 ตามที่บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด ยกร่างเสนอมາแสดงว่าขณะลงนามเข้าทำสัญญา คู่สัญญาทั้งสองมีเจตนาหรือความประสงค์ในทางสุจริตสอดคล้องกับปกติประเพณีที่จะปฏิบัติต่อกัน โดยองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยตกลงอนุญาตให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้กับบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด แต่ผู้เดียวตลอดอายุสัญญา ซึ่งองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจะอนุญาตให้บริการเอกชนรายอื่นให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในย่านความถี่อื่น ๆ และหรือระบบอื่น ๆ ที่แตกต่างกับที่ให้บริการ แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด ให้บริการไม่ได้

3. คำวินิจฉัย

3.1 การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามความในข้อ 18 ของสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ไม่ได้หมายถึงเฉพาะระบบ NMT 900 และ GSM แต่หมายถึงการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ทุกระบบ

3.2 จากสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังกล่าว องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจะอนุญาตให้บริการเอกชนรายอื่นให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในย่านความถี่อื่น ๆ และระบบอื่น ๆ ที่แตกต่างกับที่ให้บริการ แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด ให้บริการไม่ได้

(นายคณิต ฌ นคร)

อธิการสูงสุด

ความบก

ที่ คธ 0206/ 1904

กระทรวงคมนาคม

ถนนราชดำเนินนอก กทม. 10100

16 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอรื้อปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหม่
ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย (1) สำเนาสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่
(Cellular Mobile Telephone) ระหว่างองค์การโทรศัพท์
แห่งประเทศไทย และบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด
- (2) สำเนาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส 0017/2115
ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538 และบันทึกคำวินิจฉัยข้อหารือ
สำนักงานอัยการสูงสุด เรื่อง ขอรื้อการให้บริการโทรศัพท์
เคลื่อนที่รายใหม่

ตามที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ทศท.) ได้ทำสัญญาเมื่อวันที่ 27
มีนาคม 2533 อนุญาตให้บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด ดำเนินกิจการให้
บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone) ระบบ NMT 900 หรือ
GSM ทั่วประเทศแบบคู่ขนานกันไปมีกำหนด 20 ปี (สัญญาข้อ 1) โดย ทศท. อนุญาต
การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้กับบริษัทฯ แต่ผู้เดินขบวนออกอายุสัญญาดังกล่าว (สัญญา
ข้อ 18) และ ทศท. จะจัดหาความถี่ย่าน 905-915 MHz และ 950-960 MHz สำหรับ
ระบบ NMT 900 ให้กับบริษัทฯ 400 ช่วงสัญญา ส่วนความถี่ที่จะใช้กับระบบ GSM

/ ทศท.

ทศท. จะดำเนินการขอและจัดสรรให้ต่อไปเมื่อได้รับแจ้งจากบริษัทฯ (สัญญาข้อ 29.9) ต่อมา ทศท. ได้หารือสำนักงานอัยการสูงสุดในปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหม่รวม 2 ประการคือ (1) การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามความในข้อ 18 ของสัญญา นั้นหมายถึง การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เฉพาะระบบ NMT 900 และ GSM 1x หรือไม่ และ (2) จากสัญญาดังกล่าว ทศท. สามารถอนุญาตให้บริษัทเอกชนรายอื่นให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในย่านความถี่อื่น ๆ และ/หรือระบบอื่น ๆ ที่แตกต่างกับที่ให้บริการ แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด ให้บริการได้หรือไม่ ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดได้ให้ความเห็นในข้อหาดังกล่าวไว้ว่า (1) การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามความในข้อ 18 ของสัญญา นั้นไม่ได้หมายถึงเฉพาะระบบ NMT 900 และ GSM แต่หมายถึงการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ทุกระบบ และ (2) จากสัญญาดังกล่าว ทศท. จะอนุญาตให้บริษัทเอกชนรายอื่นให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในย่านความถี่อื่น ๆ และระบบอื่น ๆ ที่แตกต่างกับที่ให้บริการ แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด ให้บริการไม่ได้ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 นั้น

กระทรวงคมนาคมได้พิจารณาความเห็นของสำนักงานอัยการสูงสุดดังกล่าวข้างต้นประกอบกับสัญญาฯ แล้ว มีความเห็นดังนี้

1. การตีความสัญญาเพื่อหาเจตนารมณ์ของคู่สัญญานั้นต้องพิจารณาจากสัญญาทุกข้อ มิใช่พิจารณาสัญญาข้อหนึ่งข้อใดเพียงข้อเดียว การที่ข้อความในข้อ 18 ของสัญญาฯ กล่าวคือ "การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่" โดยมิได้เจาะจงระบบ NMT 900 และระบบ GSM นั้น มิได้หมายความว่า ทศท. มีเจตนารมณ์ที่จะอนุญาตให้บริษัทฯ ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้เพียงรายเดียวโดยรายอื่นที่ไม่ได้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระบบ Cellular 900 ไม่มีสิทธิดำเนินการเพราะในข้อ i ของสัญญา

/ กิติ์ระบุ

ก็ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ทศท.อนุญาตให้บริษัทฯ "..... ดำเนินกิจการให้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone) ระบบ NMT 900 และ GSM ที่ทั่วประเทศแบบคู่ขนานกันไป ซึ่งต่อไปในสัญญานี้จะเรียกว่า Cellular 900" เท่านั้น ทั้งในข้อ 19 ของสัญญา ก็ระบุว่า บริษัทฯ มีสิทธิจำหน่ายเครื่องรับโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระบบ Cellular 900 แต่ผู้เดียว และในข้อ 29.9 ของสัญญา ก็ระบุว่า ทศท. จะต้องจัดหาความถี่สำหรับระบบ NMT 900 และระบบ GSM ซึ่งหมายความว่า ทศท. มีเจตนารมณ์ที่จะอนุญาตให้บริษัทฯ ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้เฉพาะในระบบ NMT 900 และ GSM เท่านั้น ทศท. มิได้มีเจตนารมณ์ที่จะคุ้มครองบริษัทโดยการผูกมัดตนเองว่าจะไม่อนุญาตเอกชนรายอื่นในการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบอื่น นอกเหนือจากระบบ Cellular 900 แต่ประการใด

2. สัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาระหว่างรัฐโดย ทศท. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นเพื่อจัดดำเนินการโทรศัพท์เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชนกับเอกชน โดยยินยอมให้เอกชนนำความถี่วิทยุคมนาคมซึ่งเป็นคลื่นที่รัฐได้มาตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยโทรคมนาคม จึงเป็นทรัพย์สินของรัฐ มาใช้ในการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แก่ประชาชน อันเป็นบริการสาธารณะ การตีความสัญญาดังกล่าวจึงต้องตีความตามหลักกฎหมายมหาชนโดยคำนึงถึงดุลยภาพระหว่างประโยชน์สาธารณะกับประโยชน์เอกชน มิใช่ตีความสัญญาเพื่อคุ้มครองประโยชน์แห่งคู่สัญญาฝ่ายเอกชนฝ่ายเดียว

3. ตามสัญญาดังกล่าวรัฐโดย ทศท. เพียงแต่อนุญาตให้เอกชนดำเนินการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้เฉพาะในระบบ NMT 900 หรือ GSM และอนุญาตให้เอกชนใช้คลื่นวิทยุคมนาคมในอำนาจความถี่บางย่านความถี่เท่านั้น แต่การตีความสัญญาดังกล่าวตามความเห็นของสำนักงานอัยการสูงสุดจะมีผลเท่ากับว่า รัฐยินยอมให้บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด มีอำนาจผูกขาดในการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้แต่เพียงผู้เดียว ทั้ง ๆ ที่บริษัทดังกล่าวได้รับอนุญาตให้ดำเนินการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้เฉพาะใน

- 4 -

ระบบ NMT 900 หรือ GSM เท่านั้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการตีความที่ไม่สอดคล้องกับ
ประโยชน์สาธารณะและนโยบายของรัฐบาลที่จะให้เอกชนเข้ามามีบทบาทในการดำเนิน
กิจการโทรศัพท์ภายใต้ระบบการแข่งขันกันอย่างเสรี ซึ่งถ้าเอกชนมีการแข่งขันกันมากขึ้น
เท่าใด ก็จะกระตุ้นให้มีการแข่งขันในการปรับปรุงการให้บริการและลดค่าบริการให้
ถูกลงมากขึ้นเท่านั้น อันเป็นประโยชน์ต่อประชาชนเป็นส่วนรวม

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น กระทรวงคมนาคมจึงใคร่ขอให้คณะกรรมการ
กฤษฎีกา ได้โปรดพิจารณาให้ความเห็นในประเด็นข้อกฎหมายที่ว่าสัญญาดังกล่าวข้างต้น
ให้ความคุ้มครองบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด จนไม่สามารถให้เอกชนรายอื่น
เข้ามาให้บริการแข่งขันได้อีก ใช่หรือไม่ เพื่องใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และกรุณาแจ้งผลให้กระทรวงคมนาคมทราบด้วย
จึงขอขอบคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเสถียร วงศ์เวียง)

รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน
ปลัดกระทรวงคมนาคม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำนักงานปลัดกระทรวง

กองนิติการ

โทร. 2814166

โทรสาร 2813959

สัญญาอนุญาตให้ดำเนินการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

(Cellular Mobile Telephone)

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้น ณ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2533 ระหว่าง องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย โดยนายไพบูลย์ ลิมปษอม ตำแหน่ง ผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "ทศท." ฝ่ายหนึ่ง กับ บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด โดย นาง พจมาน ชินวัตร ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ ผู้มีอำนาจลงนามผูกพัน บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด ตามหนังสือรับรองของสำนักงาน ทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร เลขที่ 031371 ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2533 แนบท้ายสัญญา สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ 625 ถนน พระสุเมรุ แขวงวัดบวรนิเวศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ซึ่งต่อไปใน สัญญานี้เรียกว่า "บริษัท" อีกฝ่ายหนึ่ง โดยมีข้อตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ทศท. ตกลงให้อนุญาตและบริษัท ตกลงรับอนุญาตดำเนิน การให้บริการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone) ระบบ NMT 900 และ GSM ทั่วประเทศแบบคู่ขนานกันไปซึ่งต่อไปในสัญญานี้ จะเรียกว่า Cellular 900 มีกำหนด 20 ปี โดยเริ่มนับตั้งแต่วันแรกที่เปิด การบริการตามที่ระบุไว้ในหนังสือตอบยืนยันของทศท. ในการอนุญาตให้เปิดกิจการ

ข้อ 2. การดำเนินการตามสัญญาข้อ 1 บริษัทเป็นผู้ลงทุนใน การจัดหาสถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์ระบบ Cellular 900 ทั้งหมด ซึ่ง ประกอบด้วย ระบบ Mobile Telephone Exchange (MTX), ระบบ Base stations และระบบ Microwave Links รวมทั้งอะไหล่พร้อม เครื่องมือและอุปกรณ์ รายละเอียดตามข้อเสนอของบริษัทตามภาคผนวก หมายเลข 1 แนบท้ายสัญญานี้

ADVANCED INFO SERVICE LIMITED
บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด

บริษัทต้องดำเนินการบริการให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน

สัญญาและโดยถูกต้องตามกฎหมาย ห้ามบริษัทรับบริการเพื่อประโยชน์อื่นใด

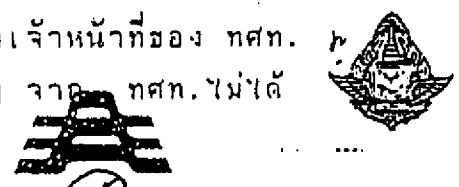
นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในสัญญานี้ หรือที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสังคม

หรือความมั่นคงของรัฐ หากบริษัทไม่ปฏิบัติตามสัญญานี้ ทศท. มีสิทธิบอกเลิกสัญญา

และเรียกร้องค่าเสียหายอันมิได้จำกัดด้วย

ข้อ 3. ในการจัดหาสถานที่ตามข้อ 2 วรรคแรกนั้น หากสถานที่ดังกล่าวเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัท เมื่อสัญญานี้ระงับสิ้นไปไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ บริษัทยินยอมให้ ทศท. เข้าครอบครองและใช้สถานที่ดังกล่าวเป็นระยะเวลา 2 ปี นับแต่วันที่สัญญานี้ระงับสิ้นไป โดยไม่เสียค่าเช่ารายใด ๆ ทั้งสิ้น หาก ทศท. เข้าครอบครองและใช้สถานที่ดังกล่าวได้ไม่ครบ 2 ปี ไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ ก็ตามเป็นเหตุให้ ทศท. ต้องเสียค่าเช่า หรือค่าใช้จ่ารายใด ๆ บริษัทยินยอมชดใช้ค่าเช่าและค่าเสียหายดังกล่าวให้แก่ ทศท. ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของ ทศท. เป็นลายลักษณ์อักษร

ถ้าหากสถานที่ดังกล่าวในวรรคแรกมิได้เป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัท บริษัทต้องมีหน้าที่ติดต่อกับเจ้าของสถานที่เพื่อเช่าในนามของ ทศท. เป็นระยะเวลา 22 ปี โดยบริษัทเป็นผู้เสียค่าเช่าและค่าใช้จ่ารายต่าง ๆ เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ในกรณี ทศท. จะต้องเสียค่าเช่าหรือ ค่าใช้จ่ารายใด ๆ เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ฟ้าไปตามสัญญาเช่าสถานที่ บริษัทต้องชดใช้คืนภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของ ทศท. เป็นลายลักษณ์อักษร โดยทศท. ยินยอมให้บริษัท เข้าครอบครองและใช้สถานที่ดังกล่าวตลอดระยะเวลาที่สัญญานี้มีผลใช้บังคับและหากสัญญานี้ระงับสิ้นไปไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ ทศท. จะเป็นผู้รับผิดชอบต่อค่าเช่าหรือค่าใช้จ่ารายใด ๆ ที่เกิดขึ้นตามสัญญาเช่าทั้งสิ้น และบริษัทยินยอมให้ ทศท. เข้าครอบครองและใช้สถานที่ดังกล่าวกับทรัพย์สิน ซึ่ง เป็นกรรมสิทธิ์ของ ทศท. ที่บริษัทครอบครองอยู่นั้นได้ทันทีและยินยอมให้ ทศท. หรือ เจ้าหน้าที่ของ ทศท. มีอำนาจขนย้ายทรัพย์สินของบริษัทออกจากสถานที่เช่า ดังกล่าวไปเก็บรักษาไว้ในสถานที่อื่นแควว ถ้ามีทรัพย์สินของบุคคลอื่น อยู่ในสถานที่เช่า บริษัทจะดำเนินการให้มีการขนย้ายทรัพย์สินนั้นออกจากสถานที่เช่าดังกล่าวโดยเร็วที่สุด หาก ทศท. ต้องเสียค่าใช้จ่าราย และค่าเสียหาย ในการนี้ไปเป็นจำนวนเท่าใด บริษัทต้องชดใช้ให้แก่ ทศท. ทั้งสิ้น โดยบริษัท ยินยอมชดใช้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของ ทศท. เป็นลายลักษณ์อักษร และจะเรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ จาก ทศท. ไม่ได้

หากสถานที่เช่าดังกล่าวในวรรคสองเกิดความเสียหาย
 ใดๆ หนึ่ง ไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ ในระหว่างที่บริษัทครอบครองและใช้
 สถานที่เช่าดังกล่าวอยู่ เป็นเหตุให้ทศท. ต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ให้เช่า
 บริษัทต้องเป็นผู้ชดใช้ค่าเสียหายดังกล่าวแทน ทศท. และ หาก ทศท. ได้
 ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ให้เช่าสถานที่ไปแล้ว บริษัทต้องชดใช้คืนให้แก่
 ทศท. ทั้งสิ้น

หากสถานที่ดังกล่าวในวรรคแรกและวรรคสองมิได้เอา
 ประกันภัยไว้ บริษัทยินยอมเอาประกันภัยอาคารสถานที่ดังกล่าวกับบริษัท
 ประกันภัยที่จดทะเบียนและประกอบธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย และเป็น
 บริษัทประกันภัยที่ ทศท. ให้ความเห็นชอบ หากเจ้าของสถานที่ดังกล่าว
 ในวรรคสองเอาประกันภัยอาคารสถานที่เช่าโดยให้ ทศท. ซึ่งเป็นผู้เช่า
 สถานที่เสียเบี้ยประกันภัยบริษัทต้องชดใช้จำนวนเงินเท่ากับเบี้ยประกันภัยซึ่ง
 ทศท. ได้จ่ายไปจริงตลอดระยะเวลาที่บริษัทยังคงครอบครองและใช้สถานที่
 ดังกล่าว

การชดใช้ค่าเสียหายตามวรรคสามและค่าเบี้ยประกัน-
 ภัยตามวรรคสี่ บริษัทต้องชดใช้คืนให้แก่ ทศท. ภายใน 30 วัน นับแต่
 วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของ ทศท. เป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ 4. บรรดาเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ หรือทรัพย์สินที่บริษัท
 ได้กระทำขึ้น หรือจัดหาไว้สำหรับดำเนินการระบบ Cellular 900
 ตามสัญญานี้เป็นกรรมสิทธิ์ของ ทศท. กั้นที่ติดตั้งเสร็จเรียบร้อยแล้ว
 ทั้งนี้ไม่รวมถึงตัวเครื่องรับโทรศัพท์เคลื่อนที่ ทศท. ยินยอมให้บริษัทแต่ผู้เดียว
 ครอบครองทรัพย์สินที่ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของทศท. ดังกล่าว เพื่อใช้ประโยชน์
 ตามวัตถุประสงค์แห่งสัญญานี้ตลอดอายุสัญญา โดยบริษัทต้องทำใบรับมอบทรัพย์สิน-
 สิน ดังกล่าวให้ไว้กับ ทศท. ในวันที่รับมอบทรัพย์สินดังกล่าว และเมื่อสัญญานี้
 สิ้นสุด บริษัทต้องส่งทรัพย์สินดังกล่าวคืน ทศท. ในสถานที่ใช้งานได้ดี

ADVANCED INET SERVICE LIMITED
 บริษัท แอดวานซ์ อินเทอร์เน็ต เซอร์วิส จำกัด

บรรดากฎหมายสิทธิบัตรที่บริษัทได้ทำขึ้นหรือจดหมาย และตกเป็น

กรรมสิทธิ์ของ ทศท. ดังกล่าวไว้ในวรรคแรกจะต้องปลอดจากการรอนสิทธิหรือ
การละเมิดใด ๆ ทั้งสิ้น และต้องเป็นของแท้ของใหม่ไม่เคยถูกใช้มาก่อน
หากปรากฏว่ามีผู้รบกวนสิทธิอื่นเป็นการรอนสิทธิต่อ ทศท. หรือยึดถือหรือ

เอาคืนไปหรือเรียกร้องเอาไม่ว่าด้วยประการใด ๆ บริษัทจะต้องเป็นผู้รับ
ผิดชอบคุ้มครอง ชดชวาง หรือต่อสู้แทน ทศท. โดยบริษัทเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย
ในการนั้นเองทั้งสิ้น นอกจากนี้บริษัทยังต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายในกรณี
ที่ ทศท. ได้รับความเสียหาย เนื่องจากกรณีดังกล่าวให้ ทศท. อีกด้วย

เครื่อง และอุปกรณ์ที่บริษัทนำเข้ามาในประเทศ ภายหลังจาก
เปิดให้บริการเพื่อใช้เกี่ยวกับบริการ Cellular 900 ตามสัญญาแนบท้าย
อะไหล่สำหรับบำรุงรักษาและซ่อม ต้องได้รับความเห็นชอบจาก ทศท. เป็น
ลายลักษณ์อักษรก่อน และจะต้องส่งมอบต่อ ทศท. เมื่อ ทศท. ตรวจรับถูก-
ต้องเรียบร้อยแล้วให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ ของ ทศท. โดย ทศท. ไม่ต้องรับภาระ
ค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น ทั้งนี้ ทศท. ให้สิทธิบริษัทครอบครองทรัพย์สินดังกล่าว
โดยต้องทำใบรับมอบไว้ให้แก่ ทศท.

ข้อ 5. บริษัทต้องประกันภัยทรัพย์สินดังกล่าวในข้อ 4 ประเภทคั-
มครองการเสี่ยงภัยทุกชนิด (All Risk) เต็มมูลค่าของทรัพย์สินนั้นๆ ตลอด
อายุสัญญา นับแต่วันที่บริษัทรับมอบทรัพย์สินดังกล่าวจาก ทศท. เป็นต้นไปกับ
บริษัทประกันภัยที่จดทะเบียนและประกอบธุรกิจประกันภัยในประเทศไทยและ
ได้รับความเห็นชอบจาก ทศท. โดยระบุให้ ทศท. เป็นผู้รับประกันและบริษัท
เป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัยและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ทั้งนี้บริษัทจะต้องนำกรมธรรม์
ประกันภัยมามอบให้ ทศท. ในวันรับมอบทรัพย์สินดังกล่าวและหากกรมธรรม์
ประกันภัยจะสิ้นอายุก่อนครบกำหนดเวลาตามสัญญา บริษัทต้องต่ออายุกรม-
ธรรม์ประกันภัยฉบับเดิม หรือนำกรมธรรม์ประกันภัยฉบับใหม่มามอบให้ ทศท.
ก่อนวันที่กรมธรรม์ประกันภัยฉบับเดิมจะสิ้นอายุไม่น้อยกว่า 30 วัน

ข้อ 6. ในการดำเนินกิจการตามสัญญา บริษัทต้องดำเนินการให้
สามารถบริการได้ทั่วประเทศภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในแผนดำเนินการ
ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้ คือ

ADVANCED INFO SERVICE LIMITED
๒๕๒๒ แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด

ขั้นตอนที่ 1 จัดตั้งศูนย์บริการ และเริ่มต้นให้บริการระบบ

NMT 900 ในเขตกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียงจำนวน 14 Cells ดังรายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายสัญญา โดยบริษัทต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จจนกระทั่งเปิดให้บริการได้ภายใน 8 เดือน นับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันลงนามในสัญญาและหากบริษัทเห็นว่าระบบ NMT 900 สามารถที่จะขยายไปได้ทั่วประเทศและคุ้มกับการลงทุนก่อนนำระบบ GSM มาใช้ก็ให้ดำเนินการโดยเร็ว

ขั้นตอนที่ 2 บริษัทจะต้องนำระบบ GSM มาใช้ควบคู่กับ

ระบบ NMT 900 ให้ครอบคลุมพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร ภายใน 42 เดือน หลังจากเปิดบริการระบบ NMT 900 และให้ขยายการบริการไปยังส่วนภูมิภาคโดยเร็ว

ข้อ 7. บริษัทจะต้องดำเนินการติดตั้งระบบ Cellular 900 ให้แล้วเสร็จจนกระทั่งเปิดบริการได้ภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในข้อ 6 ทั้ง 2 ขั้นตอนตามกำหนดระยะเวลาของแต่ละขั้นตอน หากบริษัทดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา บริษัทยินยอมให้ ทศท. ปรับเป็นรายวัน ๆ ละ 20,000 บาท- (สองหมื่นบาทถ้วน) นับแต่วันล่วงเลยกำหนดแล้วเสร็จจนถึงวันที่ดำเนินการแล้วเสร็จ เปิดบริการได้ของแต่ละขั้นตอน ในระหว่างที่มีการปรับนี้ ถ้า ทศท. เห็นว่าบริษัทไม่อาจเปิดบริการได้ภายในระยะเวลาอันสมควร ทศท. มีสิทธิบอกเลิกสัญญาและเรียกร้องค่าเสียหายจากธนาคารผู้ออกหนังสือค้ำประกันตามสัญญาข้อ 33 ได้ทั้งหมดหรือบางส่วนแล้วแต่จะเห็นสมควร

ข้อ 8. บริษัทตกลงให้ ทศท. ร่วมดำเนินการทางด้านเทคนิค ตรวจสอบบำรุงรักษาเครื่อง และอุปกรณ์ทั้งหมด โดย ทศท. อาจส่งเจ้าหน้าที่ของ ทศท. เป็นผู้ดำเนินการและบริษัทยินยอมออกค่าใช้จ่าย เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา โบนัส และสวัสดิการอื่นๆ ตามที่ ทศท. ได้จ่ายไปจริงตลอดอายุสัญญานี้ โดยบริษัทยินยอมชดใช้ให้แก่ ทศท. ภายใน 7 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของ ทศท. เป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นเฉพาะค่าใช้จ่ายสำหรับเจ้าหน้าที่ของ ทศท. ที่ส่งมาทำงานประจำอยู่กับบริษัท

ADVANCED MOBILE SERVICE LIMITED

บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด

ข้อ 9. บริษัทต้องเป็นผู้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์แห่งสัญญาและ
รับผิดชอบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและค่าใช้จ่ายในการซ่อม
บำรุงรักษาเครื่องและอุปกรณ์ทั้งหมด

ข้อ 10. บริษัทจะต้องดำเนินการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ และการ-
ตลาดเกี่ยวกับการบริการระบบ Cellular 900 โดยบริษัทเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย
ทั้งหมด

ข้อ 11. บริษัทต้องทำการบำรุงรักษาบรรดาเครื่องมือ และอุปกรณ์
ระบบ Cellular 900 ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของ ทศท. ให้อยู่ในสภาพใช้งาน
ได้ดีตลอดเวลา หากปรากฏว่าอุปกรณ์หรือชิ้นส่วนใดสูญหายหรือเสียหายจนใช้
การไม่ได้ ไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ บริษัท จะต้องจัดหามาเปลี่ยนทดแทนใหม่
หรือ ซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี กรณีที่ค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับจาก
บริษัทประกันภัยไม่เพียงพอหรือไม่ได้รับค่าสินไหมทดแทน บริษัทจะต้องรับผิดชอบ
ค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมเองทั้งสิ้น

ข้อ 12. การดำเนินงานตามสัญญานี้ไม่ว่า การบริหาร การหาผู้ใช้
บริการ การโฆษณา หรือการทำนิติกรรมใด ๆ กับบุคคลภายนอกหรือผู้ใช้-
บริการก็ดี บริษัทเป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินการเองในนามบริษัทบรรดา
ภาระผูกพันทั้งหลายที่บริษัทมีต่อบุคคลภายนอก ทศท. จะไม่รับผิดชอบทั้งสิ้น

ข้อ 13. บริษัทจะต้องจัดส่งสำเนาสัญญาการใช้บริการกับผู้ให้บริการ
ทุกรายแก่ ทศท. ทันที เมื่อสัญญามีผลใช้บังคับและจะต้องสรุปจำนวนสัญญา
ทั้งหมดให้ ทศท. ทุก ๆ ปี และบริษัทยินยอมให้ ทศท. เข้าไปตรวจสอบเอก-
สารต่าง ๆ ภายในที่ทำการบริษัทได้ตลอดเวลา

ข้อ 14. บริษัทต้องจัดให้มีการทำบัญชีบุคคล และงบกำไรขาดทุน
โดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตรับรองและส่งสำเนาให้ ทศท. ทราบภายใน 60 วัน
นับจากวันปิดงวดบัญชีประจำปีของบริษัท

ข้อ 15. บริษัทต้องจัดให้มีบัญชีแสดงจำนวนเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์และ
อะไหล่ที่นำมาใช้ดำเนินการ ระบบ Cellular 900 ให้ ทศท. ตรวจสอบ
เป็นประจำทุกสิ้นปี

ข้อ 16. บริษัทต้องจัดหาอุปกรณ์ Cellular 900 เพื่อให้เปิดบริการได้ตามประมาณการลงทุนแผนการติดตั้งและสามารถให้บริการได้เพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้บริการและต้องให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ 17. บริษัทเป็นผู้เสียหายและ/หรือค่าธรรมเนียมตามกฎหมายที่เกิดขึ้นจากสัญญาณนี้

ข้อ 18. ทศท.ตกลงอนุญาตการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ให้กับบริษัทแต่ผู้เดียวตลอดอายุสัญญาณนี้

ข้อ 19. บริษัทมีสิทธิจำหน่ายเครื่องรับโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ Cellular 900 แต่ผู้เดียวเป็นระยะเวลา 1 ปี นับตั้งแต่วันเปิดบริการแต่ละระบบคือ ระบบ NMT 900 หรือระบบ GSM ตามสัญญาข้อ 6 โดยบริษัทต้องมีผลิตภัณฑ์สำหรับจำหน่ายไม่น้อยกว่า 2 ยี่ห้อ นอกเหนือจากช่วงระยะเวลาดังกล่าวข้างต้น ทศท. มีสิทธิทำ TYPED - APPROVAL เพื่อให้บุคคลอื่นจำหน่ายได้ด้วย

ข้อ 20. เมื่อสัญญาณสิ้นสุดลงไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ บริษัทต้องส่งมอบเครื่องและอุปกรณ์ตามสัญญาทั้งหมดให้ ทศท. ในสถานที่ดี และใช้งานได้ทันทีที่สัญญาณสิ้นสุดลง

ก่อนการส่งมอบตามวรรคแรก หากเครื่องและอุปกรณ์ดังกล่าวนี้ชำรุดหรือชำรุดเสียหายอย่างใด ๆ บริษัทต้องจัดหาอุปกรณ์อะไหล่เมื่อการตรวจซ่อมหรือสับเปลี่ยนต่อเครื่อง และอุปกรณ์ดังกล่าวให้อยู่ในลักษณะใช้งานได้ตามอายุการใช้งานที่ผ่านมาให้เป็นที่เรียบร้อย

ข้อ 21. เมื่อสัญญาณสิ้นสุดลงไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ ทศท. สงวนสิทธิในการพิจารณาเลือกจ้างเจ้าหน้าที่ของบริษัทหรือไม่ก็ได้ตามที่เห็นสมควรและบริษัทจะต้องรับผิดชอบในการเลือกจ้างเจ้าหน้าที่ที่เหลือทั้งหมด

ข้อ 22. บริษัทยินยอมให้เจ้าหน้าที่หรือผู้แทนของ ทศท. เข้าไปตรวจสอบการดำเนินงานการเงินและบัญชี และอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามสัญญานี้ได้ โดย ทศท. จะแจ้งให้บริษัททราบล่วงหน้า

ข้อ 23. บริษัท จะโอนสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาให้แก่ผู้สมัครได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจาก ทศท. ก่อน-แต่อย่างไรก็ตาม บริษัท ก็ยังคงต้องรับผิดชอบในสิทธิและหน้าที่ที่โอนไปนั้นทุกประการ

ข้อ 24. บริษัทยินยอมให้ตัวแทนของ ทศท. เข้าเป็นกรรมการบริหารของบริษัทในส่วนที่เกี่ยวกับงานการดำเนินงานบริการ Cellular 900 ด้วยอย่างน้อย 1 คน โดยบริษัทเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับค่าตอบแทนในส่วนที่เกี่ยวข้อ

ข้อ 25. ถ้าบริษัทล้มละลายหรือปฏิบัติผิดสัญญาข้อใดข้อหนึ่งของสัญญานี้ก็ดี และข้อผิดสัญญาดังกล่าวบริษัทมิได้ดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งถึงข้อผิดสัญญาจาก ทศท. เป็นลายลักษณ์อักษร ทศท. มีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ทันทีที่เหตุแห่งการบอกเลิกสัญญาแต่ละกรณีเกิดขึ้น โดยบริษัทไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ และไม่มีสิทธิเรียกทรัพย์สินและเงินคืนจาก ทศท. แต่อย่างใด

ในกรณีที่ ทศท. ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาตามวรรคแรก และมีความเสียหายเกิดขึ้นต่อ ทศท. บริษัทยินยอมให้ ทศท. เรียกเรื่องจากธนาคารผู้ออกหนังสือค้ำประกันตามสัญญาข้อ 33 ทั้งหมด หรือบางส่วนตามที่ ทศท. เห็นสมควรถ้าหลักประกันดังกล่าวไม่พอชาระค่าเสียหายดังกล่าว บริษัทยินยอมชำระเงินให้แก่ ทศท. จนครบถ้วน

ข้อ 26. บริษัทต้องจัดการฝึกอบรมด้านเทคนิคทั้งหมดให้เจ้าหน้าที่ของ ทศท. กับบริษัทผู้ผลิตเครื่องและอุปกรณ์ในต่างประเทศ และจะต้องจัดการฝึกอบรมด้านการบริหารและด้านอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องทางเทคนิคทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 60 วัน โดยบริษัทเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด

ข้อ 27. ค่าบอกกล่าวและคำร้องขอ

27.1 ค่าบอกกล่าวและคำร้องขอทั้งปวงตามสัญญานี้ให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร และเป็นภาษาไทย และให้ถือว่าวันที่ผู้รับได้รับค่าบอกกล่าวหรือคำร้องขอ เป็นวันที่มีผล ไม่ว่าวันที่ที่ลงในค่าบอกกล่าวหรือคำร้องขอจะเป็นวันใดก็ตาม

27.2

ที่อยู่ของทศท. เพื่อส่งคำบอกกล่าวและคำร้องขอคือ
ผู้อำนวยการองค์การโทรศัพทแห่งชาติแห่งประเทศไทย
องค์การโทรศัพทแห่งชาติแห่งประเทศไทย
ถนนเพลินจิต
กรุงเทพฯ

27.3

ที่อยู่บริษัทเพื่อส่งคำบอกกล่าวและคำร้องขอ คือ
บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด
625 ถนนพระสุเมรุ แขวงวัดบวรนิเวศ
เขตพระนคร
กรุงเทพฯ 10200

ข้อ 28. การให้บริการ

28.1

การให้บริการตามสัญญาข้อ 1. บริษัทจะต้องให้ผู้ให้บริการทำสัญญาให้บริการโดยมีเงื่อนไข ซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบเป็นลายลักษณ์อักษรจาก ทศท. ก่อน และบริษัทจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขเงื่อนไขสัญญาให้บริการดังกล่าวไม่ได้ เว้นแต่ ทศท. จะให้ความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร และบริษัทยินยอมส่งคู่ฉบับสัญญาให้บริการระหว่างบริษัท กับผู้ใช้บริการทุกรายให้ ทศท. เก็บไว้เป็นหลักฐานภายใน 30 วัน นับแต่วันจัดทำสัญญาให้บริการ และในกรณีที่สัญญาให้บริการมีการเปลี่ยนแปลง แก้ไข เพิ่มเติม ซึ่งมีใช้การแก้ไขเงื่อนไขสัญญาให้บริการดังกล่าวข้างต้น บริษัทจะต้องส่งเอกสาร หรือสัญญาซึ่งแสดงว่ามีการเปลี่ยนแปลง แก้ไข เพิ่มเติมสัญญาให้บริการแล้วแต่กรณีให้ ทศท. เก็บไว้เป็นหลักฐานภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติม

ในกรณีที่สัญญาให้บริการตามวรรคแรกจะจับไปไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ บริษัทจะต้องส่งเอกสารซึ่งมีผลให้สัญญาให้บริการระงับไปให้ ทศท. ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่สัญญาให้บริการระงับสิ้นไป

28.2 บริษัทมีสิทธิเรียกเก็บค่าบริการ Cellular 900
 มีกำหนดระยะเวลาเท่ากับระยะเวลาซึ่งบริษัทมีสิทธิ
 ให้บริการ Cellular 900 ตามสัญญาฉบับนี้

28.3 บริษัทมีสิทธิเรียกเก็บค่าบริการ Cellular 900
 จากผู้ใช้บริการ ตามอัตราที่กำหนดไว้ ดังนี้

28.3.1 ค่าประกันการใช้บริการอัตรา 3,000 บาท
 (สามพันบาทถ้วน) ต่อหนึ่งเลขหมาย เพื่อเป็นหลัก
 ประกันในการเรียกเก็บเงินค่าบริการกรณีที่
 ผู้ใช้บริการค้างชำระ

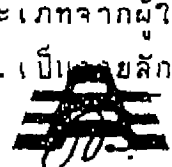
28.3.2 ค่าธรรมเนียมการขอเลขหมายอัตรา 1,000 บาท
 (หนึ่งพันบาทถ้วน) เป็นการชำระครั้งเดียว

28.3.3 ค่าเช่าเลขหมายประจำเดือน ทั้งสองฝ่ายจะเท่า
 ความตกลงกำหนดอัตราค่าเช่ากันต่อไป

28.3.4 ค่าใช้บริการให้ใช้อัตราเดียวกับที่ ทศท. เรียกเก็บ
 จากผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ของทศท. หรือตาม
 อัตราที่บริษัทได้รับอนุญาตจาก ทศท.

ค่าประกันการใช้บริการตามสัญญาข้อ 28.3.1 บริษัทต้อง
 คืนให้ผู้ใช้บริการเมื่อเลิกใช้บริการ กรณีที่ผู้ใช้บริการค้างชำระค่า
 ใช้บริการอยู่เป็นเงินเท่าใด บริษัทมีสิทธิหักเอาจากเงินประกัน
 การใช้บริการดังกล่าว และให้คืนเงินส่วนที่เหลือให้กับผู้ใช้บริการ

28.4 บริษัทไม่มีสิทธิเรียกเก็บเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่น
 ใดนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ 28.3.1, 28.3.2
 28.3.3 และ 28.3.4 และ/หรือ การเปลี่ยนแปลง
 อัตราการเรียกเก็บเงินทุกประเภทจากผู้ให้บริการต้อง
 ได้รับความเห็นชอบจาก ทศท. เป็นลายลักษณ์อักษรก่อน
 จึงจะดำเนินการได้

หากบริษัทฝ่าฝืนสัญญาเกี่ยวกับการเรียกเก็บอัตราค่าบริการต่าง ๆ ตามวรรคแรก บริษัทยินยอมให้ ทศท. ปรับเป็นเงิน 10 เท่าของค่าใช้บริการที่เรียกเก็บเกินกว่าอัตราที่กำหนดไว้ และ/หรือปรับเป็นเงิน 10 เท่าของค่าธรรมเนียมต่างๆ หรือเงินอื่นใดที่เรียกเก็บโดยไม่มีสิทธิ ซึ่งบริษัทจะต้องคืนเงินที่เรียกเก็บนั้นให้กับผู้ใช้บริการภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าหน้าที่ของ ทศท.

28.5 ในระหว่างอายุสัญญานี้ เมื่อบริษัทเรียกเก็บเงินค่าประกันการใช้บริการ Cellular 900 ตามสัญญาข้อ 28.3.1 ครบทุก ๆ 5,000 เครื่อง บริษัทต้องนำหลักประกันเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคารภายในประเทศ โดยมีวงเงินค้ำประกันตามจำนวนเงินที่เรียกเก็บได้ มามอบให้ ทศท. ภายใน 30 วัน นับแต่วันครบจำนวนทุก ๆ 5,000 เครื่อง หลักประกันดังกล่าว ทศท. จะคืนให้บริษัท เมื่อบริษัทได้ปฏิบัติ ตามสัญญาข้อ 28.5 วรรคท้ายครบถ้วนแล้ว

เมื่อสัญญานี้สิ้นสุดลงไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ บริษัทต้องจ่ายเงินค่าประกันการใช้บริการ Cellular 900 ดังกล่าวในวรรคแรกคืนให้ผู้ใช้บริการให้ครบตามจำนวนเงินที่บริษัทเรียกเก็บภายใน 60 วัน นับแต่วันที่สัญญานี้สิ้นสุดลง

ข้อ 29. ด้านเทคนิค

29.1 เครื่องและอุปกรณ์ทั้งหมดของระบบตามสัญญานี้ บริษัทรับรองว่าเป็นของใหม่ และไม่เคยผ่านการใช้งานมาแล้ว

29.2 บรรดาเครื่องมือหรืออุปกรณ์ทั้งหลายที่เป็นกรรมสิทธิ์ของ ทศท. บริษัทต้องจัดให้มีเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของ ทศท. พร้อมกับคำว่า "ทรัพย์สินขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย" ติดอยู่ในลักษณะถาวรและเห็นได้ง่าย

ADVANCED INLAND SERVICE LIMITED

บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์เซอร์วิส จำกัด

- 29.3 บริษัทต้องจัดให้ลักษณะการทำงาน คุณสมบัติ และขีดความสามารถของระบบที่ใช้บริการไม่ด้อยกว่าข้อกำหนดทางเทคนิคของ บริษัทผู้ผลิตระบบ Cellular 900.
- 29.4 บริษัทจะต้องรับผิดชอบในการจัดหาอุปกรณ์อะไหล่ที่จำเป็นในการตรวจสอบต่อเครื่องและอุปกรณ์ทั้งระบบ ด้วยจำนวนเพียงพออยู่เสมอไม่ขาดแคลนตลอดอายุสัญญา โดยบริษัทต้องสำรองอุปกรณ์อะไหล่อย่างน้อย 5 % ของเครื่องและอุปกรณ์ที่ส่งมอบแต่ละครั้ง
- 29.5 ทศท. จะอำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงานด้านการจัดขอความถี่ใช้งานจัดสรรเลขหมายโทรศัพท์และ TRUNK - LINE ตลอดจนการรับรองการนำเข้าให้แก่บริษัท ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานทั้งหมดที่เกิดขึ้นตามเอกสารใบเสร็จหรือเอกสารซึ่งทางการยอมรับให้อยู่ในความรับผิดชอบของบริษัท
- 29.6 ตลอดอายุแห่งสัญญานี้ บริษัทจะไม่ขออนุญาตตั้งสถานีวิทยุคมนาคมและใช้เครื่องวิทยุคมนาคมตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 ที่ใช้ในปัจจุบันและ/หรือที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมในอนาคตเพื่อการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ไม่ว่าระบบใดแก่สาธารณะชนจากกรมไปรษณีย์-โทรเลข สถานีวิทยุคมนาคมทั้งหมดที่ใช้ในการให้บริการตามสัญญานี้ต้องเป็นสถานีวิทยุคมนาคมของ ทศท.
- 29.7 ทศท. ยินยอมให้บริษัทเช่าใช้ระบบเชื่อมโยง (Transmission-Link) และสถานที่ติดตั้งอุปกรณ์สำหรับสถานีส่งในอัตราที่เป็นธรรม และเหมาะสม
- 29.8 ทศท. จะต้องจัดหาความถี่ย่าน Microwave ให้กับบริษัท เพื่อใช้กับระบบ Microwave เชื่อมระหว่าง MTX กับ Base Station และระหว่าง Base Station ไปยัง Base Station ตามความจำเป็น

29-9- ทศท. จะต้องจัดหาความถี่ 905-915 MHz และ

950-960 MHz สำหรับระบบ-NMT-900 ให้บริษัท

400 ช่วงสัญญาณ ส่วนความถี่ที่จะใช้กับระบบ-GSM

ทศท. จะดำเนินการขอและจัดสรรให้ต่อไปเมื่อได้รับแจ้ง

จากบริษัท

ข้อ 30. บริษัทต้องจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนให้ ทศท. เป็นรายปี ดังนี้

ปีที่ ๑. เป็นเงินขั้นต่ำ 12,960,000 บาท (สิบสองล้านเก้าแสนหกหมื่นบาทถ้วน) หรือในอัตราร้อยละ 15 ของรายได้ และผลประโยชน์อื่นใดที่บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนเงินมากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ปีที่ 2. เป็นเงินขั้นต่ำ 34,560,000 บาท (สามสิบล้านห้าแสนหกหมื่นบาทถ้วน) หรือในอัตราร้อยละ 15 ของรายได้และผลประโยชน์อื่นใดที่บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนเงินมากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ปีที่ 3. เป็นเงินขั้นต่ำ 60,480,000 บาท (หกสิบล้านสี่แสนแปดหมื่นบาทถ้วน) หรือในอัตราร้อยละ 15 ของรายได้ และผลประโยชน์อื่นใดที่บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนเงินมากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ปีที่ 4. เป็นเงินขั้นต่ำ 103,680,000 บาท (หนึ่งร้อยสามล้านหกแสนแปดหมื่นบาทถ้วน) หรือในอัตราร้อยละ 15 ของรายได้และผลประโยชน์อื่นใดที่บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนเงินมากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ปีที่ 5. เป็นเงินขั้นต่ำ 146,880,000 บาท (หนึ่งร้อยสี่สิบล้านแปดแสนแปดหมื่นบาทถ้วน) หรือ ในอัตราร้อยละ 15 ของรายได้และผลประโยชน์อื่นใดที่บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนเงินมากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ปีที่ 6. เป็นเงินขั้นต่ำ 253,440,000 บาท (สองร้อยห้าสิบล้าน สี่หมื่นสี่พันบาทถ้วน) หรือในอัตราร้อยละ 20 ของรายได้และ ผลประโยชน์อื่นใดที่บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนไหนมากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ปีที่ 7. เป็นเงินขั้นต่ำ 311,040,000 บาท (สามร้อยสิบเอ็ดล้าน สี่หมื่นบาทถ้วน) หรือ ในอัตราร้อยละ 20 ของรายได้และผลประโยชน์อื่นใด ที่บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนไหน มากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ปีที่ 8. เป็นเงินขั้นต่ำ 368,640,000 บาท (สามร้อยหกสิบล้านแปด- ล้านหกแสนสี่หมื่นบาทถ้วน) หรือในอัตราร้อยละ 20 ของรายได้และผลประโยชน์ อื่นใดที่บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวน ไหนมากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ปีที่ 9. เป็นเงินขั้นต่ำ 426,240,000 บาท (สี่ร้อยยี่สิบล้านสอง แสนสี่หมื่นบาทถ้วน) หรือในอัตราร้อยละ 20 ของรายได้และผลประโยชน์อื่นใดที่ บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนไหน มากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ปีที่ 10. เป็นเงินขั้นต่ำ 483,840,000 บาท (สี่ร้อยแปดสิบล้าน - ล้านแปดแสนสี่หมื่นบาทถ้วน) หรือในอัตราร้อยละ 20 ของรายได้และผลประโยชน์ อื่นใดที่บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวน ไหนมากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ปีที่ 11. เป็นเงินขั้นต่ำ 676,800,000 บาท (หกร้อยเจ็ดสิบล้าน แปดแสนบาทถ้วน) หรือในอัตราร้อยละ 25 ของรายได้และผลประโยชน์อื่นใดที่ บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนไหน มากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ปีที่ 12. เป็นเงินขั้นต่ำ 748,800,000 บาท (เจ็ดร้อยสี่สิบแปดล้านแปดแสนบาทถ้วน) หรือในอัตราร้อยละ 25 ของรายได้และผลประโยชน์อื่นใดที่บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนเงินมากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ปีที่ 13. เป็นเงินขั้นต่ำ 820,800,000 บาท (แปดร้อยยี่สิบล้านแปดแสนบาทถ้วน) หรือในอัตราร้อยละ 25 ของรายได้และผลประโยชน์อื่นใดที่บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนเงินมากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ปีที่ 14. เป็นเงินขั้นต่ำ 892,800,000 บาท (แปดร้อยเก้าสิบสองล้านแปดแสนบาทถ้วน) หรือในอัตราร้อยละ 25 ของรายได้และผลประโยชน์อื่นใดที่บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนเงินมากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ปีที่ 15. เป็นเงินขั้นต่ำ 964,800,000 บาท (เก้าร้อยหกสิบล้านแปดแสนบาทถ้วน) หรือในอัตราร้อยละ 25 ของรายได้และผลประโยชน์อื่นใดที่บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนเงินมากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ปีที่ 16. เป็นเงินขั้นต่ำ 1,235,520,000 บาท (หนึ่งพันสองร้อยสามสิบล้านห้าแสนสองหมื่นบาทถ้วน) หรือในอัตราร้อยละ 30 ของรายได้และผลประโยชน์อื่นใดที่บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนเงินมากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ปีที่ 17. เป็นเงินขั้นต่ำ 1,304,640,000 บาท (หนึ่งพันสามร้อยสี่สิบล้านหกแสนสี่หมื่นบาทถ้วน) หรือในอัตราร้อยละ 30 ของรายได้และผลประโยชน์อื่นใดที่บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนเงินมากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ADVANCED LIFE SERVICE, LIMITED
บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด

ปีที่ 18 เป็นเงินขั้นต่ำ 1,365,120,000 บาท (หนึ่งพันสามร้อยหกสิบห้าล้านหนึ่งแสนสองหมื่นบาทถ้วน) หรือในอัตราร้อยละ 30 ของรายได้และผลประโยชน์อื่นใดที่บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนไหนมากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ปีที่ 19 เป็นเงินขั้นต่ำ 1,416,960,000 บาท (หนึ่งพันสี่ร้อยสิบหกล้านเก้าแสนหกหมื่นบาทถ้วน) หรือในอัตราร้อยละ 20 ของรายได้และผลประโยชน์อื่นใดที่บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนไหนมากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ปีที่ 20 เป็นเงินขั้นต่ำ 1,460,160,000 บาท (หนึ่งพันสี่ร้อยหกสิบล้านหนึ่งแสนหกหมื่นบาทถ้วน) หรือในอัตราร้อยละ 30 ของรายได้และผลประโยชน์อื่นใดที่บริษัทพึงได้รับในรอบปี ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนไหนมากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น

ข้อ 31. การชำระเงินผลประโยชน์ตอบแทนตามสัญญา 30 คู่สัญญาตกลงกันดังนี้

31.1 การชำระเงินผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำของแต่ละปี บริษัทต้องชำระให้แก่ กศท. เป็น 4 งวด ๆ ละ 3 เดือนเป็นจำนวนเงินงวดละเท่า ๆ กันของแต่ละปี โดยบริษัทจะต้องชำระภายใน 30 วัน นับแต่วันครบกำหนดงวดนั้น ๆ

31.2 เมื่อครบรอบปีของแต่ละปี หากปรากฏว่า เงินค่าผลประโยชน์ตอบแทนที่คำนวณจากอัตราร้อยละของรายได้ หรือผลประโยชน์อื่นใดที่บริษัทพึงได้รับในรอบปีก่อนหักค่าใช้จ่าย และค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้นมากกว่าเงินผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำของปีนั้น ๆ บริษัทจะต้องชำระเงินผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่ กศท. เพิ่มให้ครบภายใน 60 วัน นับแต่วันครบกำหนดในรอบปีนั้น ๆ

ข้อ 32. การชำระเบี้ยปรับ การชำระเงินค่าผลประโยชน์ตอบแทน หรือการชำระเงินอื่นใดที่บริษัทจะต้องชำระให้ ทศก. ตามกำหนดเวลา หากชำระเกินกำหนดเวลาบริษัทจะต้องชำระดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ 1.25 บาท ต่อเดือนของเงินที่ค้างชำระ เศษของเดือนให้นับเป็น 1 เดือน ความในข้อนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิในการบอกเลิกสัญญา ตามข้อ 37 และหากความล่าช้าเกินกว่า 60 วัน ทศก. มีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้

ข้อ 33. ในวันทำสัญญานี้บริษัทได้นำหลักประกันเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคาร สหธนาคาร จำกัด สำนักงานใหญ่ เลขที่ 42/89 ลว. 27 มีนาคม 2533 เป็นจำนวนเงิน 30,000,000.- บาท (สามสิบล้านบาทถ้วน) มามอบให้ ทศก. เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา หลักประกันดังกล่าวมีอายุการประกันตลอดระยะเวลาที่บริษัทต้องรับผิดชอบตามสัญญาหลักประกันดังกล่าว ทศก. จะคืนให้เมื่อบริษัทนั้นความรับผิดชอบตามสัญญาแล้ว

บริษัทจะต้องนำหนังสือค้ำประกันของธนาคารเป็นจำนวนเงินเท่ากับจำนวนเงินที่บริษัทได้ให้ผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำแก่ ทศก. เป็นรายปี โดยจะต้องนำหนังสือค้ำประกันของธนาคารเข้ามาเป็นหลักประกันรายได้ขั้นต่ำของปีที่ 1 ภายใน 15 วัน นับจากเปิดบริการดำเนินการและนำหลักประกันรายได้ขั้นต่ำของแต่ละปีมามอบ ให้แก่ ทศก. ภายใน 15 วันของการเริ่มต้นบริการในปีต่อไปทุกปี และ ทศก. จะคืนหนังสือค้ำประกันให้กับบริษัททันทีที่บริษัทได้ชำระรายได้ในส่วนที่เป็นของ ทศก. ครบถ้วนแล้วในแต่ละปี

ในกรณีที่บริษัทปฏิบัติผิดสัญญาไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใดก็ดี หรือได้ค้างชำระค่าผลประโยชน์ตอบแทนก็ดี หรือเครื่องและอุปกรณ์ทั้งหมดซึ่งตกเป็นกรรมสิทธิ์ของทศก. สูญหายหรือเสียหายไปไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ แม้ถึงว่าเป็นเหตุสุดวิสัยก็ดี และทศก. ได้รับความเสียหายอันเนื่องมาจากการปฏิบัติผิดสัญญาของบริษัท บริษัทยินยอมให้ ทศก. เรียกร้องจากธนาคารผู้ออกหนังสือค้ำประกันตามวรรคแรกทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ตามที่เห็นสมควรโดย ทศก. จะบอกกล่าวล่วงหน้า เป็นลายลักษณ์อักษรให้บริษัททราบไม่น้อยกว่า 30 วัน

ข้อ 34. กรณีที่บริษัทไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดแห่งสัญญาอื่นเป็นเหตุให้ ทศท. มีสิทธิเรียกค่าเสียหายหรือบอกเลิกสัญญา ทศท. มีสิทธิเรียกประกันดังกล่าวทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน ตามที่ ทศท. เห็นสมควรเพื่อชดเชยค่าเสียหายและบริษัทจะต้องนำหลักประกันมาเพิ่มให้ครบถ้วนตามสัญญาข้อ 33 เสร็จไปภายใน 15- วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจาก ทศท. เป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ 35. บริษัทยินยอมชดเชยค่าเสียหายหรือภาระค่าใช้จ่ายใด ๆ ซึ่ง ทศท. ได้รับสืบเนื่องมาจากการที่บริษัทละเลยมิได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขแห่งสัญญาให้แก่ ทศท. ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจาก ทศท.

ข้อ 36. บรรดาแผนกแนบท้ายสัญญาต่อไปนี้ ซึ่งคู่สัญญาได้ลงนามกำกับแล้ว ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา และหากแนบท้ายสัญญาดังกล่าว มีข้อความตอนใดขัดหรือแย้งกับข้อความที่ได้กล่าวไว้ในสัญญาให้ถือข้อความในสัญญานี้เป็นหลัก

ภาคผนวก หมายเลข 1 CELLULAR MOBILE TELEPHONE:
TECHNICAL PROPOSAL, SUBMITTED
TO TELEPHONE ORGANIZATION OF
THAILAND BY ADVANCGD . INFO
SERVICE LIMITED. จำนวน 72 ฉบับ

ภาคผนวก หมายเลข 2 EQUIPMENT LISTS จำนวน 30 ฉบับ

ADVANCED INFO SERVICE LIMITED
บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด

- ภาคผนวก หมายเลข ๒ - หนังสือรับรองของสำนักงานทะเบียน
 หุ้นส่วนบริษัท เลขที่ ๐๓1371 ลงวันที่
 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 25๒๓ จำนวน 5 ฉบับ
 - หนังสือบริคณห์สนธิ จำนวน 7 ฉบับ
 - ใบทะเบียนการค้า จำนวน 1 ฉบับ
 - ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนบริษัทจำกัด
 จำนวน 1 ฉบับ

ข้อ ๒7. หากการดำเนินการของบริษัท มีเหตุให้ กศก. เชื่อได้ว่า บริษัท
 ไม่สามารถดำเนินการกิจการงานตามสัญญาที่ให้ลวงไปได้ด้วยดี หรือปฏิบัติผิดสัญญา
 ข้อหนึ่งข้อใดก็ดี กศก. มีสิทธิบอกเลิกสัญญานี้ได้ และมีอำนาจมอบกิจการตามสัญญา
 นี้ให้ผู้อื่นดำเนินการต่อจากบริษัทได้ โดยบริษัทต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้
 กศก. ด้วย และบรรดาทรัพย์สินต่าง ๆ ที่บริษัทนำมาดำเนินการดังกล่าวไว้ให้ตก
 เป็นกรรมสิทธิ์ของ กศก. ทันที

บริษัท ไม่มีสิทธิบอกเลิกสัญญา เว้นแต่ กรณีที่มีเหตุสุดวิสัยเกิดขึ้นถึงขนาดที่
 บริษัท ไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาต่อไปได้

ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุใด ๆ อันเนื่องมาจากความผิดหรือความบก
 พข้องของฝ่าย กศก. หรือเหตุการณ์อันหนึ่งอันใดที่บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบตาม
 กฎหมาย ทำให้บริษัทไม่สามารถดำเนินการตามเงื่อนไข และกำหนดเวลาให้
 แล้วเสร็จตามสัญญาได้ บริษัทจะต้องแจ้งเหตุหรือเหตุการณ์ดังกล่าว พร้อมหลักฐาน
 เป็นหนังสือให้ กศก. ทราบ เพื่อขอขยายเวลาดำเนินการตามสัญญาออกไปภายใน
 15 วัน นับแต่วันที่เหตุนั้นสิ้นสุดลง

ถ้าบริษัทไม่ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามความในวรรคก่อนให้ถือว่า บริษัทได้สละสิทธิ
 เรียกร้อง ในการที่จะขอขยายเวลาดำเนินการตามสัญญาออกไป โดยไม่มีเงื่อนไข
 ใด ๆ ทั้งสิ้น เว้นแต่ กรณีเหตุเกิดจากความผิด หรือความบกพร่องของ กศก. ซึ่ง
 มีหลักฐานชัดเจน หรือ กศก. ทราบที่อยู่แล้วตั้งแต่นั้น

การขยายกำหนดเวลาดังกล่าวไว้ในสองวรรคก่อนอยู่ในดุลยพินิจของ กศก. ที่จะ
 พิจารณา

ADVANCED INVESTMENT SERVICE LIMITED
 บริษัท แอดวานซ์ อินเวสเมนต์ เซอร์วิส จำกัด

กรณี ทศท. ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญา บริษัทไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายหรือ
 ค่าใช้จ่ายใด ๆ จาก ทศท. และไม่มีสิทธิเรียกร้องสินไหมทดแทนกรรมสิทธิ์ของ
 ทศท. คืนแต่อย่างใด และบริษัทยินยอมให้ ทศท. เรียกเรื่องเงินจากขนาดวงเงินออก
 หนังสือค้ำประกันตามสัญญาข้อ 33 ทั้งหมด หรือแต่บางส่วน ตามแต่จะเห็นสมควร
 เมื่อชุดใช้ค่าเสียหายถ้าหลักประกันดังกล่าวไม่พอชำระ บริษัทยินยอมชำระเพิ่มเติม
 ให้ ทศท. จนครบถ้วน

ข้อ 38. หากมีข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งใด ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับสัญญานี้เกิดขึ้น
 ระหว่าง ทศท. กับบริษัททั้งสองฝ่ายตกลงให้คณะอนุญาโตตุลาการ ซึ่งแต่งตั้งฝ่าย
 ละ 2 คน และทั้งสองฝ่ายตกลงแต่งตั้งบุคคลภายนอก อีก 1 คน โดยความเห็น
 ซอปร่วมกันทั้งสองฝ่ายเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด ข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งดังกล่าว การตัดสิน
 ของคณะอนุญาโตตุลาการถือเป็นที่สุด

สัญญานี้ ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านเข้าใจ
 ข้อความโดยละเอียดตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้
 เป็นสำคัญต่อหน้าพยานและเก็บไว้ฝ่ายละฉบับ

ADVANCED INFO SERVICE LIMITED
 บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด

Yong Suk

นาย โยงสุภ สิมปพยอม

ผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

W. J.

นางพจมาภา อินวัตร

กรรมการผู้จัดการ

W. J.

นางพจมาภา สิริภัก

พยาน

W. J.

นายสมพร พงษ์สุวรรณ

พยาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ นร 0601/ 144

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ท่าช้างวังหน้า กรุงเทพฯ 10200

14 พฤศจิกายน 2539

เรื่อง ขอรื้อปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหม่
ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารแห่งประเทศไทย

เรียน ปลัดกระทรวงคมนาคม

- อ้างถึง (1) หนังสือกระทรวงคมนาคม ด่วนมาก ที่ คค 0206/1904
ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2539
- (2) หนังสือกระทรวงคมนาคม ด่วนมาก ที่ คค 0206/1903
ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2539

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกเรื่องการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหม่ขององค์การ
โทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารแห่งประเทศไทย

ตามหนังสืออ้างถึง (1) และ (2) กระทรวงคมนาคมขอให้สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในข้อกฎหมายว่า องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
และการสื่อสารแห่งประเทศไทยทำสัญญากับบริษัทเอกชนเพื่อให้เป็นผู้ให้บริการวิทยุมือถือ
โดยตามสัญญาขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีข้อหนึ่งกำหนดว่า ให้บริษัทเป็น
ผู้ดำเนินการวิทยุมือถือแต่ผู้เดียว และตามสัญญาของการสื่อสารแห่งประเทศไทย
มีข้อหนึ่งกำหนดว่าจะไม่อนุญาตให้ผู้อื่นดำเนินการวิทยุมือถืออื่น จึงมีปัญหาวารัฐวิสาหกิจ
ทั้ง 2 แห่งจะสามารถมอบให้เอกชนรายอื่นดำเนินการให้บริการวิทยุมือถือในความถี่อื่น
หรือในระบบอื่นได้หรือไม่ เพียงใด

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย)
ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าวทั้ง 2 เรื่องแล้ว มีความเห็นเป็น 3 ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารแห่งประเทศไทยมีอำนาจทำสัญญาอนุญาตให้บริการแก่เอกชนเป็นผู้ให้บริการวิทยุมือถือในลักษณะตามสัญญาที่เป็นปัญหานี้ได้หรือไม่ เห็นว่า การทำสัญญาดังกล่าวเป็นการมอบหมายให้บริษัท เอกชน เป็นผู้ลงทุนและมอบทรัพย์สินให้แก่รัฐวิสาหกิจดังกล่าว โดยการดำเนินการยังอยู่ภายใต้การกำกับขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และการสื่อสารแห่งประเทศไทยที่จะต้องรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจดังกล่าว จึงเป็นการประกอบธุรกิจปกติซึ่งรัฐวิสาหกิจสามารถทำสัญญาในลักษณะการมอบหมายให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนเช่นนั้นได้ แต่การดำเนินการตามสัญญาดังกล่าวจะต้องอยู่ในกรอบของเจตนารมณ์ในการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจนั้น ซึ่งกำหนดให้ต้องดำเนินการที่เป็นประโยชน์แก่รัฐและประชาชน และจะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจนั้นด้วย

ประเด็นที่สอง การที่สัญญาระหว่างองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยกับบริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด มีข้อกำหนดให้สิทธิในการดำเนินการของบริษัทแต่ผู้เดียวตามสัญญาข้อ 18 จะมีความหมายเพียงใด เห็นว่า องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีหน้าที่ให้บริการสาธารณะ จึงต้องดำเนินการเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนและพัฒนาระบบโทรคมนาคมให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ จึงไม่อาจทำสัญญาในลักษณะจำกัดอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายได้ และโดยที่คลื่นความถี่ที่นำมาให้บริการนั้นองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยต้องขออนุญาตใช้คลื่นความถี่ตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 สิทธิที่จะทำสัญญามอบให้ผู้อื่นดำเนินการจึงจำกัดเพียงเท่าสิทธิที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีอยู่และมอบให้บริษัทดำเนินการ ฉะนั้น เมื่อตามข้อ 1 ของสัญญาได้กำหนดแบบวิทยุมือถือที่ให้บริการนำมาให้บริการเฉพาะแบบ NMT 900 และ GSM ภายใต้คลื่นความถี่ที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจัดสรรให้ตามข้อ 29.9 ความคุ้มครองการให้บริการของบริษัทตามข้อ 18 ของสัญญาซึ่งกำหนดว่า "ทศท.ตกลงอนุญาตการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้กับบริษัทแต่เพียงผู้เดียว" จึงมีความหมายจำกัดเพียงเท่าที่บริษัทจะสามารถดำเนินการได้ตามวัตถุประสงค์ของสัญญาดังกล่าว มิใช่จะแปลว่าไม่ว่าองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจะได้รับการจัดสรรคลื่นความถี่มาเพียงใด และ

เป็นคลื่นความถี่ที่บริษัทก็ไม่มีสิทธิที่จะให้บริการได้ แต่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ก็จะต้องถูกผูกมัดตามสัญญาข้อนี้จนไม่อาจมอบให้ผู้อื่นไปดำเนินการต่อไปได้ทั้งในปัจจุบันและในอนาคตด้วย ซึ่งหากเข้าใจเช่นนั้นจะเห็นได้ว่า สัญญานี้จะเป็นการขัดขวางต่อการพัฒนาในด้านเทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคม ซึ่งขัดต่อวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ให้มีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องพัฒนาการสื่อสารโทรคมนาคม เพื่อให้บริการสาธารณะอย่างทั่วถึงและเป็นประโยชน์ต่อประชาชน องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจึงสามารถให้เอกชนรายอื่นเป็นผู้ให้บริการวิทยุมือถือในแบบอื่นหรือในความถี่อื่นที่มีได้ให้บริษัทดำเนินการได้

ประเด็นที่สาม การที่สัญญาระหว่างการสื่อสารแห่งประเทศไทย

กับบริษัทโทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด มีข้อกำหนดให้สิทธิในการดำเนินการ
ของบริษัทแต่ผู้เดียวตามสัญญาข้อ 13 จะมีความหมายเพียงใด เห็นว่า การสื่อสารแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ให้บริการโทรคมนาคมที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศและประชาชนจึงไม่อาจทำสัญญาในลักษณะจำกัดอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายได้ และคลื่นความถี่ที่จะนำมาให้บริการนั้น การสื่อสารแห่งประเทศไทยต้องขออนุญาตใช้คลื่นความถี่ตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 สิทธิที่จะทำสัญญามอบให้ผู้อื่นดำเนินการจึงจำกัดเพียงเท่าสิทธิที่การสื่อสารแห่งประเทศไทยมีอยู่และมอบให้บริษัทดำเนินการ ฉะนั้น การที่ตามสัญญานี้ได้จำกัดแบบเทคโนโลยีที่บริษัทจะนำมาให้บริการว่า กระทำได้เฉพาะแบบ AMPS (Analog) ซึ่งเป็นการขยายการให้บริการต่อเนื่องจากที่การสื่อสารแห่งประเทศไทยดำเนินการอยู่แล้ว กับแบบ Digital ที่การสื่อสารแห่งประเทศไทยจะอนุญาตให้นำมาใช้ ซึ่งในขณะนี้ได้อนุญาตให้บริษัทนำแบบ PCN มาใช้ในการให้บริการเท่านั้น และสำหรับในส่วนความถี่คลื่นการสื่อสารแห่งประเทศไทยก็จะดำเนินการขออนุญาตจากกรมไปรษณีย์โทรเลขและนำมาจัดสรรให้เหมาะสมแก่แบบเทคโนโลยีที่บริษัทให้บริการ ดังนั้น เมื่อขอบเขตการให้บริการของบริษัทมีการกำหนดไว้จำกัด เฉพาะตามแบบวิทยุมือถือที่กำหนดและตามคลื่นความถี่ที่จะได้รับการจัดสรรตามข้อสัญญาดังกล่าว การให้ความคุ้มครองการดำเนินการของบริษัทตามสัญญาข้อ 13 ที่กำหนดว่า "... กสท. จะคุ้มครองสิทธิในการดำเนินการให้บริการดังกล่าวของบริษัทโดยจะไม่อนุญาตให้ผู้อื่นดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคม

ระบบเซลล์ล่าเป็นระยะเวลา 10 ปี นับแต่วันแรกที่บริษัทเปิดให้บริการ" จึงเป็นการคุ้มครองเพียงเท่าที่บริษัทมีสิทธิดำเนินการตามสัญญาเท่านั้น มิใช่เป็นการผูกขาดรวมไปถึงวิทยุมือถือแบบอื่นหรือความถี่อื่นที่บริษัทไม่มีสิทธิดำเนินการด้วย เพราะมีฉะนั้น จะเป็นการขัดขวางต่อการพัฒนาการใช้คลื่นความถี่ให้เป็นประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายและเป็นการขัดต่อวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของการสื่อสารแห่งประเทศไทย ฉะนั้น การสื่อสารแห่งประเทศไทยจึงสามารถให้เอกชนรายอื่นเป็นผู้ให้บริการวิทยุมือถือในแบบอื่นหรือในความถี่อื่นที่มีได้ให้บริษัทดำเนินการได้

รายละเอียดของความเห็นปรากฏตามบันทึกที่ได้เสนอมาร่วมหนังสือนี้ และในการพิจารณาเรื่องนี้ก็มีผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม) ผู้แทนองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ผู้แทนการสื่อสารแห่งประเทศไทย และผู้แทนกรมไปรษณีย์โทรเลข เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอักษราทร จุฬารัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเลขานุการกรม

โทร. 2220206-9 ต่อ 517

โทรสาร 2266204

บันทึก

เรื่อง การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหม่ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
และการสื่อสารแห่งประเทศไทย

กระทรวงคมนาคมได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ คค 0206/1904 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2539 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ทศท.) ได้ทำสัญญาเมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2533 อนุญาตให้บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด ดำเนินกิจการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone) ระบบ NMT 900 และ GSM ทั่วประเทศ แบบคู่ขนานกันไปมีกำหนด 20 ปี (สัญญาข้อ 1) โดย ทศท. อนุญาตการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้กับบริษัทและผู้เกี่ยวข้องโดยสัญญาดังกล่าว (สัญญาข้อ 18) และ ทศท. จะจัดหาความถี่ย่าน 905-915 MHz และ 950-960 MHz สำหรับระบบ NMT 900 ให้กับบริษัท 400 ช่วงสัญญา ส่วนความถี่ที่จะใช้กับระบบ GSM ทศท. จะดำเนินการขอและจัดสรรให้ต่อไปเมื่อได้รับแจ้งจากบริษัท (สัญญาข้อ 29.9) ต่อมา ทศท. ได้หารือสำนักงานอัยการสูงสุดในปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหม่รวม 2 ประการ คือ (1) การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามความในข้อ 18 ของสัญญานั้น หมายถึง การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เฉพาะระบบ NMT 900 และ GSM ใช่หรือไม่ และ (2) จากสัญญาดังกล่าว ทศท. สามารถอนุญาตให้บริษัทเอกชนรายอื่นให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในย่านความถี่อื่น ๆ และหรือระบบอื่น ๆ ที่แตกต่างกับที่ให้บริการ แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด ให้บริการได้หรือไม่ ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดได้ให้ความเห็นในข้อหาดังกล่าวไว้ว่า (1) การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามความในข้อ 18 ของสัญญานั้น ไม่ได้หมายถึงเฉพาะระบบ NMT 900 และ GSM แต่หมายถึงการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ทุกระบบ และ (2) จากสัญญาดังกล่าว ทศท. จะอนุญาตให้บริษัทเอกชนรายอื่นให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในย่านความถี่อื่น ๆ และระบบอื่น ๆ ที่แตกต่างกับที่ให้บริการ แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด ให้บริการไม่ได้

กระทรวงคมนาคมได้พิจารณาความเห็นของสำนักงานอัยการสูงสุดดังกล่าวข้างต้นประกอบกับสัญญาแล้ว มีความเห็นดังนี้

1. การตีความสัญญาเพื่อหาเจตนารมณ์ของคู่สัญญานั้นต้องพิจารณาจากสัญญาทุกข้อ มิใช่พิจารณาสัญญาข้อหนึ่งข้อใดเพียงข้อเดียว การที่ข้อความในข้อ 18 ของสัญญา กล่าวคือ "การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่" โดยมีได้เจาะจงระบบ NMT 900 และระบบ GSM นั้น มิได้หมายความว่า ทศท.มีเจตนารมณ์ที่จะอนุญาตให้บริษัทดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้เพียงรายเดียวโดยรายอื่นที่มีได้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระบบ Cellular 900 ไม่มีสิทธิดำเนินการ เพราะในข้อ 1 ของสัญญาก็ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ทศท.อนุญาตให้บริษัท "... ดำเนินกิจการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone) ระบบ NMT 900 และ GSM ทั่วประเทศแบบคู่ขนานกันไป ซึ่งต่อไปในสัญญานี้จะเรียกว่า Cellular 900 ..." เท่านั้น ทั้งในข้อ 19 ของสัญญา ก็ระบุว่า บริษัทมีสิทธิจำหน่ายเครื่องรับโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระบบ Cellular 900 แต่ผู้เดียว และในข้อ 29.9 ของสัญญา ก็ระบุว่า ทศท.จะต้องจัดหาความถี่สำหรับระบบ NMT 900 และระบบ GSM ซึ่งหมายความว่า ทศท.มีเจตนารมณ์ที่จะอนุญาตให้บริษัทดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้เฉพาะในระบบ NMT 900 และ GSM เท่านั้น ทศท.มิได้มีเจตนารมณ์ที่จะคุ้มครองบริษัทโดยการผูกมัดตนเองว่าจะไม่อนุญาตเอกชนรายอื่นในการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบอื่นนอกเหนือจากระบบ Cellular 900 แต่ประการใด

2. สัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาระหว่างรัฐโดย ทศท.ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นเพื่อจัดดำเนินการโทรศัพท์เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชนกับเอกชน โดยยินยอมให้เอกชนนำความถี่วิทยุคมนาคมซึ่งเป็นคลื่นที่รัฐได้มาตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยโทรคมนาคม จึงเป็นทรัพย์สินของรัฐ มาใช้ในการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แก่ประชาชน อันเป็นบริการสาธารณะ การตีความสัญญาดังกล่าวจึงต้องตีความตามหลักกฎหมายมหาชนโดยคำนึงถึงดุลยภาพระหว่างประโยชน์สาธารณะกับประโยชน์เอกชน มิใช่ตีความสัญญาเพื่อคุ้มครองประโยชน์แห่งคู่สัญญาฝ่ายเอกชนฝ่ายเดียว

3. ตามสัญญาดังกล่าวรัฐโดย ทศท. เพียงแต่อนุญาตให้เอกชนดำเนินกิจการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เฉพาะในระบบ NMT 900 และ GSM และอนุญาตให้เอกชนใช้คลื่นวิทยุคมนาคมในย่านความถี่บางย่านความถี่เท่านั้น แต่การ

คือความสัญญาดังกล่าวตามความเห็นของสำนักงานอัยการสูงสุดจะมีผลเท่ากับว่า รัฐยินยอมให้บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด มีอำนาจผูกขาดในการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้แต่เพียงผู้เดียว ทั้ง ๆ ที่บริษัทดังกล่าวได้รับอนุญาตให้ดำเนินการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้เฉพาะในระบบ NMT 900 และ GSM เท่านั้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการตีความที่ไม่สอดคล้องกับประโยชน์สาธารณะ และนโยบายของรัฐบาลที่จะให้เอกชนเข้ามามีบทบาทในการดำเนินการให้บริการโทรศัพท์ ภายใต้ระบบการแข่งขันกันอย่างเสรี ซึ่งถ้าเอกชนมีการแข่งขันกันมากขึ้นเท่าใด ก็จะกระตุ้นให้มีการแข่งขันกันในการปรับปรุงการให้บริการและลดค่าบริการให้ถูกลงมากขึ้นเท่านั้น อันเป็นประโยชน์ต่อประชาชนเป็นส่วนรวม

ด้วยเหตุผลดังกล่าว กระทรวงคมนาคมจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาให้ความเห็นในประเด็นข้อกฎหมายว่า สัญญาดังกล่าวข้างต้นให้ความคุ้มครองบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด จนไม่สามารถให้เอกชนรายอื่น เข้ามาให้บริการแข่งขันได้อีก 10 ปีหรือไม่ เพียงใด

ในขณะที่เดียวกันกระทรวงคมนาคมได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ลค 0206/1903 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2539 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า การสื่อสารแห่งประเทศไทย (กสท.) ได้ทำสัญญาเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2533 อนุญาตให้บริษัท โทรเทิล-แอ็คแซส คอมมูนิเคชัน จำกัด ดำเนินการให้บริการ วิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ที่ กสท. ให้บริการอยู่แล้วได้ทั่วประเทศ (อารัมภบทของ สัญญาและสัญญา ข้อ 1) โดย กสท. อนุญาตให้บริษัทเป็นผู้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ เป็นเวลา 22 ปี นับตั้งแต่วันที่แรกที่เปิดให้บริการในวันที่ 16 กันยายน 2534 และ กสท. จะคุ้มครองสิทธิในการดำเนินการให้บริการดังกล่าวของบริษัท โดยจะไม่อนุญาตให้ผู้อื่นดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์เป็น ระยะเวลา 10 ปี นับตั้งแต่วันที่แรกที่บริษัทเปิดให้บริการ (สัญญาข้อ 13)

กระทรวงคมนาคมได้พิจารณาสัญญาดังกล่าวข้างต้นแล้ว ขอนหาหรือว่า การที่สัญญาข้อ 13 กำหนดไว้ว่า "กสท. อนุญาตให้บริษัทเป็นผู้ดำเนินการให้บริการ วิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ตามสัญญานี้ และ กสท. จะคุ้มครองสิทธิในการดำเนินการ ให้บริการดังกล่าวของบริษัท โดยจะไม่อนุญาตให้ผู้อื่นดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์เป็นระยะเวลา 10 ปี นับตั้งแต่วันที่แรกที่บริษัทเปิดให้บริการ ..."

ตกลงให้บริษัทดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคม "ระบบเซลลูลาร์ที่ กสท. ให้บริการ อยู่แล้ว" นั้น จะหมายความว่า กสท. ให้ความคุ้มครองสิทธิในการดำเนินการให้ บริการวิทยุคมนาคมของบริษัทแต่ผู้เดียวเฉพาะในระบบเซลลูลาร์และในย่านความถี่ที่ กสท. ให้บริการอยู่แล้วเท่านั้น หรือจะหมายความว่า กสท. ให้ความคุ้มครองสิทธิ ในการดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมของบริษัทแต่ผู้เดียวในระบบอื่นหรือย่าน ความถี่อื่นด้วยหรือไม่ประการใด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเห็นว่า ปัญหาตามข้อหาหรือ ดังกล่าว เป็นเรื่องที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะในหลายด้านและต้องการความ รอบคอบในการพิจารณาจึงได้ขอให้กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 1 และคณะที่ 2 ประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษตามข้อ 12¹ แห่งระเบียบคณะกรรมการ กฤษฎีกา ว่าด้วยการประชุมของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ. 2522

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 1 และคณะที่ 2) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว โดยมีผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมไปรษณีย์โทรเลข) องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย การสื่อสารแห่งประเทศไทย บริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด และบริษัทโทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดแล้ว ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลักษณะการ ให้บริการของบริษัทตามสัญญาที่เป็นปัญหาหรือนี้ได้กล่าวว่า สัญญาที่องค์การโทรศัพท์ แห่งประเทศไทยทำกับบริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด เพื่อให้เป็นผู้บริการ "โทรศัพท์เคลื่อนที่" และสัญญาที่การสื่อสารแห่งประเทศไทย ทำกับบริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด เพื่อให้เป็นผู้บริการ "วิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์" นั้น

สถาบันวิทยบริการ

¹ ระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการประชุมของกรรมการ ร่างกฎหมาย พ.ศ. 2522

ข้อ 12 ในกรณีที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะในหลายด้านหรือ ต้องการความรอบคอบในการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เลขานุการคณะกรรมการ กฤษฎีกาอาจขอให้กรรมการร่างกฎหมายสองหรือสามคณะมาประชุมปรึกษาหารือร่วมกัน เป็นกรณีพิเศษก็ได้

แม้ว่าจะใช้ถ้อยคำต่างกันแต่ก็มีลักษณะการดำเนินการเช่นเดียวกันคือ เป็นการติดต่อสื่อสารโดยใช้สัญญาณเสียงผ่านไปบนบรรยากาศ ซึ่งเป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไปว่าได้แก่ "วิทยุมือถือระบบเซลลูลาร์" ระบบเซลลูลาร์นั้นเป็นระบบโทรคมนาคมที่มีผู้ผลิตหลายราย และมีการเรียกชื่อเป็นแบบมาตรฐานของแต่ละรายที่ผลิตขึ้น เช่น แบบ Amps ซึ่งใช้ในประเทศสหรัฐอเมริกา แบบ TACS ซึ่งใช้ในประเทศต่าง ๆ ในยุโรป แบบ NMT ซึ่งใช้ในกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย หรือแบบ JTAC ซึ่งใช้ในประเทศญี่ปุ่น แบบมาตรฐานดังกล่าวจะมีการผลิตขึ้นให้ใช้ได้กับความถี่คลื่นใดคลื่นหนึ่งตามลักษณะเทคโนโลยีของบริษัท เช่น แบบ NMT 900 หมายถึง เป็นเครื่องที่ใช้ความถี่คลื่น 900 MHz เป็นต้น และในปัจจุบันคลื่นความถี่ของวิทยุมือถือที่มีการให้บริการกันอยู่ในประเทศไทย นอกจากจะมีการให้บริการในความถี่ 800 MHz และ 900 MHz ยังมีความถี่อื่น เช่น 1500 MHz ที่อาจนำเทคโนโลยีในแบบมาตรฐานอื่นมาใช้กับความถี่ดังกล่าวได้ สำหรับลักษณะของการดำเนินการของบริษัทคู่สัญญาของหน่วยงานดังกล่าวจะเป็นการกำหนดให้บริษัทจัดตั้งสถานีแม่ข่ายและติดตั้งอุปกรณ์เพื่อทำการติดต่อกับวิทยุมือถือซึ่งเป็นลูกข่าย โดยการนำสัญญาณคลื่นความถี่ผ่านไปบนบรรยากาศ และคลื่นความถี่นั้นได้มาจากการที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ขออนุญาตจากกรมไปรษณีย์โทรเลข เมื่อได้รับการจัดสรรความถี่แล้วจึงจะนำมาให้บริการไปดำเนินการให้บริการกับประชาชนต่อไป วิทยุมือถือขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารแห่งประเทศไทยสามารถติดต่อกันได้ และสามารถติดต่อกับโทรศัพท์พื้นฐานปกติตามบ้านเรือนได้ด้วยซึ่งเป็นเรื่องความตกลงกันให้วิทยุมือถือทั้ง 2 แบบสามารถผ่านชุมสายโทรศัพท์ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงติดต่อกันได้

ลักษณะของการให้บริการวิทยุมือถือตามสัญญาดังกล่าวเป็นการให้บริการวิทยุคมนาคมมิใช่เป็นเรื่องการให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานที่ผ่านไปตามเส้นลวด ซึ่งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้แยกการให้บริการสื่อสารเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนหนึ่ง ได้แก่ กิจการโทรเลขและกิจการโทรศัพท์ที่ให้บริการด้วยเครื่องที่ใช้กำลังไฟฟ้าที่ผ่านไปตามเส้นลวดซึ่งเป็นกิจการที่รัฐมีอำนาจสิทธิขาดตามกฎหมายในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พุทธศักราช 2477 ซึ่งในปัจจุบันได้โอนอำนาจหน้าที่การดำเนินการให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเป็นผู้ดำเนินการโทรศัพท์

และให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ดำเนินการโทรเลข และอีกส่วนหนึ่ง คือ วิทยุคมนาคมซึ่งเป็นการติดต่อสื่อสารโดยใช้คลื่นความถี่ไปในบรรยากาศ (คลื่นแฮตเซียน) และบุคคลทั่วไปสามารถขออนุญาตดำเนินการให้บริการได้ตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498

สำหรับปัญหาตามข้อหาหรือของกระทรวงคมนาคมเกี่ยวกับสัญญาทั้ง 2 ฉบับนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 1 และคณะที่ 2) มีความเห็นว่ามีประเด็นที่จะต้องพิจารณาดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารแห่งประเทศไทยมีอำนาจทำสัญญาอนุญาตให้บริษัทเอกชนเป็นผู้ให้บริการวิทยุมือถือในลักษณะตามสัญญาที่เป็นปัญหานี้หรือไม่

ประเด็นที่สอง การที่สัญญาระหว่างองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยกับบริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด มีข้อกำหนดให้สิทธิในการดำเนินการของบริษัทตามสัญญาข้อ 18 จะมีความหมายเพียงใด

ประเด็นที่สาม การที่สัญญาระหว่างการสื่อสารแห่งประเทศไทยกับบริษัทโทเทิล แอ็คแซส คอมมูนิเคชั่น จำกัด มีข้อกำหนดให้สิทธิในการดำเนินการของบริษัทตามสัญญาข้อ 13 จะมีความหมายเพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ร่างกฎหมายคณะที่ 1 และคณะที่ 2) ได้พิจารณาปัญหาตามประเด็นดังกล่าวแล้วมีความเห็นแตกต่างกันทั้ง 3 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง มีความเห็นแตกต่างกันเป็น 2 ฝ่ายคือ กรรมการฝ่ายหนึ่ง เห็นว่า รัฐวิสาหกิจทั้งสองแห่งในฐานะที่เป็นนิติบุคคลย่อมสามารถที่จะดำเนินการในเรื่องดังกล่าวโดยมอบหมายให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนได้ภายใต้การควบคุมดูแลของรัฐวิสาหกิจ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ลงมือดำเนินการเองทุกกรณี แม้แต่การเข้าร่วมการงานกับบุคคลอื่นกฎหมายก็ยังยอมรับให้กระทำได้ตามมาตรา 9(6) แห่งพระราช

บัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2497^๒ และมาตรา 10(6) แห่ง

พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2497
 มาตรา 9 เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวในมาตรา 6
 ในองค์การโทรศัพท์ที่มีอำนาจรวมถึง

ฯลฯ

ฯลฯ

(6) ร่วมการงาน หรือสมทบกับบุคคลอื่น. เพื่อประโยชน์แห่งกิจการ
 ขององค์การโทรศัพท์ รวมทั้งการเข้าเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือ
 นิติบุคคลใด ๆ

มาตรา 31 ภายใต้งบบังคับมาตรา 30 และมาตรา 40 ให้
 คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบาย และควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการ
 ขององค์การโทรศัพท์ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี อำนาจและหน้าที่เช่นนี้ให้
 รวมถึง

(1) ดำเนินกิจการตามความในมาตรา 6 และมาตรา 9

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา 40 องค์การโทรศัพท์จะต้องได้รับความเห็นชอบจาก
 คณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการดังต่อไปนี้ได้ คือ

- (1) เลิกขุมสายโทรศัพท์ หรือโทรศัพท์ทางไกล
- (2) เพิ่ม หรือลดทุน
- (3) กู้ยืมเงินครั้งหนึ่งเป็นจำนวนเงินเกินกว่าสามล้านบาท
- (4) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์
- (5) ตั้งอัตราค่าเช่าเครื่องโทรศัพท์ และค่าบริการอื่น ๆ

พระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2519³ แต่กรรมการอีกฝ่ายหนึ่ง เห็นว่า การทำสัญญามอบหมายให้เอกชนดำเนินการในลักษณะที่มีอำนาจสิทธิขาดในการประกอบกิจการดัง เช่นตามสัญญานี้ย่อมขัดต่อวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจดังกล่าว และไม่มีบทกฎหมายใดให้อำนาจกระทำได้ กรณีนี้มีใช้เป็นการร่วมการงานกับบุคคลอื่น ตามมาตรา 9(6) แห่งพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2497 และตามมาตรา 10(6) แห่งพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2519 เพราะปรากฏว่ารัฐวิสาหกิจดังกล่าวมิได้มีการร่วมในการบริหารกิจการด้วยแต่อย่างใด

ประเด็นที่สอง มีความเห็นแตกต่างเป็น 2 ฝ่าย คือ กรรมการฝ่ายหนึ่ง เห็นว่า สัญญาในข้อ 1 ได้กำหนดขอบเขตของสัญญาที่ให้บริการดำเนินการไว้อย่างชัดเจนแล้วว่าให้บริการเป็นผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ระบบเซลลูลาร์ แบบ NMT 900 และ GSM จึงเท่ากับเป็นการจำกัดขอบเขตการให้บริการของบริษัทให้ดำเนินการได้เฉพาะตามแบบที่กำหนดโดยไม่เปิดโอกาสให้มีการนำระบบแบบอื่น ๆ ที่มีการพัฒนาในภายหลังมาให้บริการด้วย ฉะนั้นการที่สัญญาข้อ 18 ที่กำหนดว่า "ทศท.ตกลงอนุญาตการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้กับบริษัทแต่ผู้เดียวตลอดอายุสัญญานี้" จึงเป็นการคุ้มครอง

พระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2519

มาตรา 10 ให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยมีอำนาจกระทำกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

ฯลฯ

ฯลฯ

(6) ร่วมการงานหรือสมทบกับบุคคลอื่น เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของการสื่อสารแห่งประเทศไทย รวมทั้งการเข้าเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลใด ๆ

มาตรา 39 การสื่อสารแห่งประเทศไทยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน จึงจะดำเนินการดังต่อไปนี้ได้คือ

(1) กระทำกิจการใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 10(5) และ (6) ครั้งหนึ่งเป็นจำนวนเงินเกินกว่าห้าล้านบาท

(2) จำหน่ายสิ่งหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาท

(3) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ค่าเช่า ค่าดำเนินการอื่น ๆ และค่าบริหารอื่น ๆ

เฉพาะการดำเนินการวิทยุมือถือก็ตามแบบที่บริษัทมีสิทธิดำเนินการได้ตามที่กำหนดในสัญญาและองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยยังมีสิทธิทำสัญญาให้เอกชนรายอื่นให้บริการวิทยุมือถือในแบบอื่นหรือความถี่อื่นได้ แต่กรรมการอีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่า แม้ว่าสัญญาข้อ 1 และข้อกำหนดข้ออื่นในสัญญานี้ได้กล่าวถึง Cellular 900 ก็เป็นเพียงกำหนดขอบเขตให้บริษัทต้องปฏิบัติตามสัญญาเท่านั้น แต่กรณีสัญญาข้อ 18 เขียนไว้แตกต่างจากข้ออื่น โดยไม่ได้มีข้อความระบุถึงระบบ Cellular 900 ในข้อนี้ แต่อย่างไร จึงเข้าใจว่าต้องการคุ้มครองการดำเนินการของบริษัทให้ดำเนินการได้เพียงผู้เดียวโดยจะมีให้ผู้อื่นดำเนินการวิทยุมือถือไม่ว่าในแบบใด หรือความถี่ใด อันเป็นการแข่งขันกับบริษัท

ประเด็นที่สาม มีความเห็นแตกต่างเป็น 2 ฝ่ายคือ กรรมการฝ่ายหนึ่ง เห็นว่า ข้อกำหนดของสัญญามีได้จำกัดว่า บริษัทต้องใช้เทคโนโลยีระบบใดระบบหนึ่งตลอดไป และยังเปิดโอกาสให้นำเทคโนโลยีระบบอื่นที่มีการพัฒนาต่อไปมาให้บริการได้ เพื่อให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ทั่วประเทศ และการที่เดิมการคุ้มครองบริษัทกำหนดไว้ในข้อ 13 โดยกำหนดให้บริษัทเป็นผู้ดำเนินการแต่ผู้เดียวตลอดอายุสัญญาซึ่งกำหนดไว้ 15 ปี แต่ต่อมาได้แก้ไขสัญญาเพิ่มเติมโดยขยายระยะเวลาของสัญญาจาก 15 ปีเป็น 22 ปีและลดระยะเวลาคุ้มครองลงเหลือ 10 ปี ย่อมเข้าใจได้ว่าระยะเวลาการคุ้มครอง 10 ปี ดังกล่าว มิใช่เป็นเรื่องเกี่ยวกับระบบที่บริษัทนำมาให้บริการ เพราะบริษัทสามารถดำเนินการได้อยู่แล้วเป็นเวลา 22 ปี การแก้ไขสัญญาในครั้งนี้ จึงเท่ากับว่า การสื่อสารแห่งประเทศไทยยินยอมที่จะไม่อนุญาตให้ผู้อื่นมาทำสัญญาเพื่อให้บริการวิทยุมือถือระบบเซลลูลาร์ไม่ว่าเป็นแบบใดตลอด 10 ปี แต่กรรมการอีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่า เมื่อพิจารณาคำปรารภและความในข้อ 1 และข้อ 8.1.1.3 ของสัญญาดังกล่าวแล้ว ได้ความว่า การให้บริการของบริษัทที่การสื่อสารแห่งประเทศไทยอนุญาตให้ดำเนินการได้ คือการให้บริการในระบบการสื่อสารแบบ AMPS 800 (Analog) ซึ่งการสื่อสารแห่งประเทศไทยดำเนินการอยู่แล้ว และการให้บริการในระบบเซลลูลาร์แบบ Digital ซึ่งการสื่อสารแห่งประเทศไทยให้ความเห็นชอบให้บริษัทดำเนินการแบบ Digital เฉพาะแบบ PCN (Personal Communication Network) บริษัทจึงมีสิทธิดำเนินการให้บริการระบบเซลลูลาร์แบบ AMPS 800 (Analog) และแบบ PCN ดังกล่าวเท่านั้น ฉะนั้น ความในสัญญาข้อ 13 จึงจำกัดเฉพาะการให้บริการวิทยุมือถือระบบเซลลูลาร์ตามแบบเทคโนโลยี

ที่บริษัทมีสิทธิดำเนินการคือ แบบ AMPS 800 และแบบ PCN (Digital) เท่านั้น การสื่อสารแห่งประเทศไทยจึงยังคงมีสิทธิให้ออกชนรายอื่นดำเนินการบริการวิทยุคมนาคมแบบอื่นหรือความถี่อื่นได้

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 1 และคณะที่ 2) มีข้อสังเกตด้วยว่า ลักษณะการทำสัญญาขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยหรือการสื่อสารแห่งประเทศไทยที่ทำกับบริษัทนั้น เป็นการตกลงให้บริการดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคม อันเป็นการตกลงกันในลักษณะการประกอบธุรกิจในด้านโทรคมนาคมมิใช่เป็นการมอบให้บริษัทดำเนินการที่เป็นสิทธิขาดของรัฐ และผลของสัญญาก็มีเพียงว่ารัฐวิสาหกิจทั้ง 2 แห่งยอมผูกพันตกลงให้บริการเป็นผู้ให้บริการวิทยุคมนาคมระหว่างสถานีแม่ข่ายกับลูกข่ายแทนรัฐวิสาหกิจดังกล่าว ในลักษณะเดียวกับการประกอบธุรกิจของบุคคลทั่ว ๆ ไปที่ขออนุญาตตั้งสถานีวิทยุคมนาคมตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 เท่านั้น มิได้มีผลผูกพันกรมไปรษณีย์โทรเลข ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตการตั้งสถานีวิทยุคมนาคมตามกฎหมาย และเมื่อสัญญาทั้ง 2 ฉบับมิได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีในอันที่จะถือเป็นข้อผูกมัดรัฐบาลว่าต้องยินยอมในลักษณะนั้นด้วย ฉะนั้น บุคคลทั่วไปจึงยังสามารถขออนุญาตให้บริการวิทยุคมนาคม (วิทยุมือถือ) ในลักษณะเดียวกันนี้ตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 ซึ่งในการนี้หากรัฐบาลเห็นว่า เพื่อประโยชน์ในการให้บริการแก่ประชาชนและพัฒนา ระบบโทรคมนาคมวิทยุมือถือให้เป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศก็อาจกำหนดเป็นนโยบายให้กรมไปรษณีย์โทรเลขจัดสรรคลื่นความถี่ที่จะนำมาให้บริการแก่ประชาชนให้เป็นไปโดยเสรียิ่งขึ้น โดยกำหนดเงื่อนไขการให้บริการอย่างเหมาะสม รวมทั้งการกำหนด ผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่รัฐมิให้สูงเกินสมควรและกำหนดค่าบริการและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากประชาชนในอัตราที่เหมาะสมมิให้เป็นภาระแก่ประชาชนและให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้ได้รับอนุญาตให้บริการวิทยุมือถือสามารถเชื่อมต่อสัญญาณโทรศัพท์ได้ด้วย โดยเก็บค่าเช่าในอัตราที่เป็นธรรมต่อภาครัฐคุ้มครองในการดำเนินการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ซึ่งหากเป็นเช่นนั้น รัฐบาลก็สามารถส่งเสริมให้มีผู้อื่นเป็นผู้ให้บริการระบบเซลลูลาร์หรือโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้เพิ่มขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย และไม่มีข้อขัดแย้งกับสัญญาของหน่วยงานดังกล่าว

โดยเหตุที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 1 และคณะที่ 2) มีความเห็นแตกต่างกันในสาระสำคัญทั้ง 3 ประเด็นดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 1 และคณะที่ 2) จึงได้เสนอความเห็น ว่าสมควรส่งให้ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายวินิจฉัยปัญหาข้อหาหรือดังกล่าว เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงจัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย เพื่อพิจารณาปัญหาดังกล่าวตามข้อ 13(2)⁴ ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการประชุมของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ. 2522

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมไปรษณีย์โทรเลข) ผู้แทนองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และผู้แทนการสื่อสารแห่งประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้วมีความเห็นทั้ง 3 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารแห่งประเทศไทยมีอำนาจทำสัญญาอนุญาตให้บริษัท เอกชน เป็นผู้ให้บริการวิทยุมือถือในลักษณะตามสัญญาที่เป็นปัญหานี้ได้หรือไม่

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารแห่งประเทศไทย เป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้น เพื่อให้เป็นหน่วยงานที่ให้บริการในด้านการสื่อสาร

⁴ระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการประชุมของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ. 2522

ข้อ 13 เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายในกรณีดังต่อไปนี้

๑.๗

๑.๗

(2) เมื่อกรรมการร่างกฎหมายคณะใดคณะหนึ่งเห็นว่า มีปัญหาสำคัญที่ควรวินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่

โทรคมนาคมแก่ประชาชน^๕ ฉะนั้น การที่รัฐวิสาหกิจดังกล่าวทั้ง 2 แห่งได้รับการจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมจากกรมไปรษณีย์โทรเลขตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และนำมาให้บริการกับประชาชนในรูปแบบของวิทยุมือถือจึงเป็นการให้บริการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลตามเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาในปัจจุบันเพื่อประโยชน์ของประชาชน อันอยู่ในภาระหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจทั้ง 2 แห่ง

อย่างไรก็ตาม สำหรับการมอบหมายหรือร่วมการงานกับบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อให้เป็นผู้ดำเนินการให้บริการติดต่อสื่อสารแก่ประชาชนตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจดังกล่าวนั้น กอหมายว่าด้วยการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจทั้ง 2 แห่งมีบทบัญญัติกำหนดให้รัฐวิสาหกิจทั้ง 2 แห่งสามารถมอบหมายให้บุคคลอื่นกระทำได้ภายใต้หลักเกณฑ์ ดังนี้

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย บทบัญญัติมาตรา 9(6) แห่งพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2497 บัญญัติให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีอำนาจร่วมการงาน หรือสมทบกับบุคคลอื่น เพื่อประโยชน์แก่กิจการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้ ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าวอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแต่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก่อนจึงจะดำเนินการได้ตาม

มาตรา 6 ให้จัดตั้งองค์การขึ้นขององค์การหนึ่ง เรียกว่า "องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย" มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของกิจการโทรศัพท์เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน และดำเนินการอื่นเกี่ยวกับกิจการโทรศัพท์และธุรกิจอื่นที่ต่อเนื่อง ใกล้เคียงกับ หรือซึ่งเป็นประโยชน์แก่กิจการโทรศัพท์

ฯลฯ

มาตรา 7 ให้จัดตั้งการสื่อสารขึ้น เรียกว่า "การสื่อสารแห่งประเทศไทย" มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของกิจการไปรษณีย์และโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน และดำเนินการอื่นเกี่ยวกับกิจการไปรษณีย์และโทรคมนาคม และธุรกิจอื่นที่ต่อเนื่อง ใกล้เคียงกัน หรือซึ่งเป็นประโยชน์แก่กิจการไปรษณีย์และโทรคมนาคม ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนิติบุคคลอื่นโดยเฉพาะ

มาตรา 31^๑ นอกจากนี้ในการตั้งอัตราค่าเช่าเครื่องโทรศัพท์ ค่าดำเนินการธุรกิจต่าง ๆ และค่าบริการอื่น ๆ นอกจากจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีตามมาตรา 31 แล้ว สำหรับค่าเช่าเครื่องโทรศัพท์และค่าบริการอื่น ๆ ยังจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีตามมาตรา 40(5)^๗ อีกด้วย

การสื่อสารแห่งประเทศไทย บทบัญญัติมาตรา 10(6) แห่งพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2519 บัญญัติให้การสื่อสารแห่งประเทศไทย อาจร่วมการงานหรือสมทบกับบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์แห่งกิจการของการสื่อสารแห่งประเทศไทยได้ แต่ในการดำเนินการดังกล่าวถ้ามีจำนวนเงินเกินกว่าห้าล้านบาท จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีด้วยตามมาตรา 39^๘ นอกจากนี้ ในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ค่าเช่า ค่าดำเนินการธุรกิจต่าง ๆ และค่าบริการอื่น ๆ ก็จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีด้วยเช่นกันตามมาตรา 39^๘ ดังกล่าว

สำหรับกรณีของปัญหาตามประเด็นนี้ เป็นกรณีที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารแห่งประเทศไทย ได้ทำสัญญากับบริษัทเอกชนโดยมีสาระสำคัญคล้ายคลึงกันทั้ง 2 สัญญา คือ เป็นการตกลงให้บริษัทเอกชนเป็นผู้ลงทุนจัดสร้างสถานที่รับส่งสัญญาณและจัดหาอุปกรณ์สำหรับการรับส่งสัญญาณวิทยุมือถือแต่ผู้เดียว โดยให้ทรัพย์สินทั้งหมดตกเป็นของรัฐวิสาหกิจดังกล่าวทันที และบริษัทจะเป็นผู้ให้บริการวิทยุมือถือระบบเซลลูล่าแก่ประชาชน โดยเป็นผู้เรียกเก็บค่าบริการและแบ่งผลประโยชน์ให้กับรัฐวิสาหกิจซึ่งเป็นคู่สัญญาดังกล่าว สำหรับองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารแห่งประเทศไทยนั้นจะเป็นผู้ขออนุญาตใช้คลื่นความถี่จากกรมไปรษณีย์โทรเลขเพื่อนำมาใช้ให้บริการแก่ประชาชนต่อไป

จากลักษณะของสัญญาดังกล่าวคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) มีความเห็นว่า การที่สัญญานี้กำหนดให้บริษัทเป็นผู้ลงทุน และให้ทรัพย์สินทั้งหมดตกเป็นขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารแห่งประเทศไทยทันที และการให้บริการแก่ประชาชนในด้านวิทยุมือถือของบริษัท ก็มีระยะเวลาจำกัดตามสัญญา เมื่อครบกำหนดสัญญาแล้วรัฐวิสาหกิจดังกล่าวจะได้นำมาดำเนินการต่อไป นอกจากนี้ คลื่นความถี่ต่าง ๆ ที่บริษัทนำมาใช้ในการให้บริการวิทยุมือถือก็เป็นคลื่นความถี่ที่เป็นของรัฐวิสาหกิจดังกล่าวที่ได้ขออนุญาตใช้คลื่น

^๑ ๗-๗ โปรทดุ เบ็งอรรถที่ 2, ข้างต้น

^๘ ๘-๘ โปรทดุ เบ็งอรรถที่ 3, ข้างต้น

ความถี่นั้นจากกรมไปรษณีย์โทรเลขตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และได้ตกเป็นของบริษัทแต่อย่างใด สำหรับการดำเนินการให้บริการวิทยุมือถือแก่ประชาชนของบริษัทนั้นยังคงต้องอยู่ภายใต้การควบคุมตรวจสอบหรือการให้ความเห็นชอบก่อนดำเนินการตามเงื่อนไขของสัญญาอีกด้วย สัญญาเช่นนี้จึงมีลักษณะที่รัฐวิสาหกิจดังกล่าวทั้ง 2 แห่งเป็นผู้ดำเนินการให้บริการวิทยุมือถือด้วยตนเอง ในฐานะที่ยังคงเป็นเจ้าของกิจการนั้น ซึ่งโดยปกติของการประกอบธุรกิจดังกล่าวไม่จำเป็นต้องดำเนินการทุกขั้นตอนโดยองค์กรหรือนักงานของตนเองทุกเรื่องเสมอไป แต่อาจมอบหมายให้บุคคลอื่นเป็นผู้ดำเนินการแทนภายใต้การกำกับของรัฐวิสาหกิจนั้นได้อันเป็นการดำเนินการปกติของการประกอบธุรกิจหรือในการดำเนินการของรัฐวิสาหกิจหรือส่วนราชการทั่ว ๆ ไป ฉะนั้น การทำสัญญาเพื่อมอบให้บริษัทเอกชนดำเนินการแทนองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและกำลังสื่อสารแห่งประเทศไทยในลักษณะดังกล่าวจึงสามารถกระทำได้ แต่การดำเนินการทำสัญญากับเอกชนจะต้องอยู่ในกรอบของเจตนารมณ์ในการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจนั้น ซึ่งกำหนดให้ต้องดำเนินการที่เป็นประโยชน์แก่รัฐและประชาชนด้วย และหากมีกรณีใดที่กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจได้กำหนดเป็นเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติเสียก่อน หรือจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี กรณีนั้นก็จะต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนถูกต้องตามบทบัญญัติของกฎหมายด้วย

ประเด็นที่สอง การที่สัญญาระหว่างองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยกับบริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด มีข้อกำหนดให้สิทธิในการดำเนินการของบริษัทตามสัญญาข้อ 18 จะมีความหมายเพียงใด

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2498 มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของกิจการโทรศัพท์เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน¹⁰ การดำเนินการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจึงเป็นการให้บริการสาธารณะเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนส่วนรวม และจะต้องพัฒนาระบบ

¹⁰พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2497

มาตรา 39 ในการดำเนินการขององค์การโทรศัพท์ ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและของประชาชน

โทรคมนาคมทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ สำหรับการให้บริการติดต่อสื่อสารระบบวิทยุมือถือก่อนั้น โดยที่เทคโนโลยีได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วมาก ซึ่งในช่วงระยะเวลาสิบกว่าปีที่ผ่านมาได้มีการพัฒนานำระบบใหม่มาใช้ตลอดระยะเวลา แม้แต่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเดิมก็ให้บริการวิทยุมือถือระบบเซลลูลาร์ แบบ NMT 450 แต่ต่อมาได้มีการนำวิทยุมือถือระบบเซลลูลาร์แบบ NMT 900 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากกว่ามาให้บริการเพิ่มขึ้น และเป็นที่คาดหมายได้ว่าในอนาคตอันใกล้คงจะต้องมีการพัฒนาเทคโนโลยีด้านนี้ต่อไปอีก ฉะนั้น เมื่อพิจารณาถึงภาระหน้าที่ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยประกอบกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีของระบบวิทยุมือถือแล้ว การที่จะเข้าใจสัญญาที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยทำกับบริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด ว่าองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยยินยอมให้บริษัทผูกขาดการให้บริการวิทยุมือถือตามระบบที่กำหนดไว้แต่ผู้เดียวโดยจะไม่ทำสัญญาให้ผู้อื่นเป็นผู้ให้บริการวิทยุมือถือในระบบอื่นหรือความถี่อื่น ย่อมจะมีผลทำให้เป็นการขัดขวางต่อการนำระบบโทรคมนาคมที่มีการพัฒนาในระยะต่อมาเพื่อนำมาให้บริการแก่ประชาชน ซึ่งไม่น่าจะมีเหตุผลในการที่หน่วยงานของรัฐที่มีภาระหน้าที่ตามกฎหมายจะทำสัญญาเพื่อจำกัดความก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยีที่จะนำมาให้บริการแก่ประชาชนในลักษณะเช่นนั้น นอกจากนี้ เมื่อการให้บริการวิทยุมือถือก่อนั้นเป็นการให้บริการติดต่อสื่อสารโดยผ่านคลื่นความถี่ ซึ่งองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมิได้มีคลื่นดังกล่าวเป็นกรรมสิทธิ์ แต่จะต้องขออนุญาตใช้คลื่นความถี่จากกรมไปรษณีย์โทรเลข ตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 ฉะนั้น สิทธิขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจึงมีจำกัดเฉพาะคลื่นที่ได้รับจัดสรรเท่านั้น และการที่จะทำสัญญาให้บริษัทเอกชนมีสิทธิผูกขาดการประกอบกิจการวิทยุมือถือทุกระบบและทุกคลื่นจึงย่อมเป็นไปได้ แต่จะต้องอยู่ภายใต้สิทธิที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีอยู่ และมอบให้บริษัทดำเนินการ ทั้งนี้ ยังจะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตและอำนาจหน้าที่ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยอีกด้วย

เมื่อพิจารณาข้อความในสัญญาแล้วปรากฏว่าความในข้อ 1 ของสัญญาระหว่างองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยกับบริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด ได้กำหนดไว้ว่า "ข้อ 1 ทศท.ตกลงให้อนุญาตและบริษัทตกลงรับอนุญาตดำเนินการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone) ระบบ NMT 900 และ GSM ทั่วประเทศแบบคู่ขนานกันไป ซึ่งต่อไปในสัญญานี้จะเรียกว่า Cellular 900 มีกำหนด 20 ปี ..." กรณีจึงแสดงให้เห็นว่า สิทธิที่บริษัทจะดำเนินการตาม

สัญญาที่มีอยู่เพียงการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบเซลลูลาร์ ในแบบ NMT 900 และ GSM เท่านั้น ไม่อาจนำแบบเทคโนโลยีอื่นมาดำเนินการได้ ประกอบกับความในข้อ 29.9 ของสัญญาที่กำหนดไว้ว่า "29.9 ทศท.จะต้องจัดหาความถี่ย่าน 905-915 MHz และ 950-960 MHz สำหรับระบบ NMT 900 ให้บริษัท 400 ช่วงสัญญา ส่วนความถี่ที่จะใช้กับระบบ GSM ทศท.จะดำเนินการขอและจัดสรรให้ต่อไปเมื่อได้รับแจ้งจากบริษัท" ฉะนั้น คลื่นความถี่ของบริษัทจะนำมาให้บริการนั้น นอกจากจะมีการกำหนดความถี่ไว้แน่นอนตามสัญญาแล้ว คลื่นความถี่อื่นก็เป็นเรื่องที่ต้องการโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจะไปดำเนินการขอกากรมไปรษณีย์โทรเลขและนำมาจัดสรรให้กับบริษัท ด้วยเหตุนี้ขอบเขตการให้บริการตามสัญญาของบริษัทจึงมิได้ครอบคลุมการให้บริการวิทยุมือถือระบบเซลลูลาร์ทั้งระบบ แต่จำกัดตามที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมอบให้ และเนื่องจากคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมนั้น กรมไปรษณีย์โทรเลขเป็นผู้ดูแลจัดสรรคลื่นความถี่ เพื่อให้มีการนำไปใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า และสามารถให้บริการแก่ประชาชนได้โดยทั่วถึง ฉะนั้น การทำสัญญาเพื่อยุกขาดความถี่คลื่นจนไม่สามารถนำไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์ได้ย่อมจะมีใช้เป็นการมุ่งหมายของกฎหมาย ด้วยเหตุนี้ การที่ข้อ 18 ของสัญญากำหนดว่า "ข้อ 18 ทศท.ตกลงอนุญาตการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้กับบริษัทและผู้เดียวตลอดอายุสัญญานี้" จึงต้องพิจารณาควบคู่กับวัตถุประสงค์ของการกำหนดให้บริษัทดำเนินการตามสัญญาด้วย เมื่อสัญญานี้กำหนดให้บริษัทดำเนินการเฉพาะแบบ NMT 900 และ GSM ภายใต้อาณัติความถี่ที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจัดสรรให้ ความคุ้มครองการให้บริการของบริษัทตามข้อ 18 ของสัญญาจึงจำกัดเพียงเท่าที่บริษัทจะสามารถดำเนินการได้ มิใช่จะแปลว่า วัตถุประสงค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจะได้รับการจัดสรรคลื่นความถี่มาเนียงใจ และเป็นคลื่นความถี่ที่บริษัทก็ไม่มีสิทธิที่จะให้บริการได้ แต่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยก็ต้องถูกผูกมัดด้วยสัญญาข้อนี้จนไม่อาจมอบให้ผู้อื่นไปดำเนินการต่อไปได้ทั้งในปัจจุบันและในอนาคตด้วย ซึ่งหากเข้าใจเช่นนั้นจะเห็นได้ว่า สัญญานี้จะเป็นการขัดขวางต่อการพัฒนาในด้านเทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคม ซึ่งขัดต่อวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ให้มีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องพัฒนาการสื่อสารโทรคมนาคม เพื่อให้บริการสาธารณะอย่างทั่วถึงและเป็นประโยชน์ต่อประชาชน องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจึงสามารถให้เอกชนรายอื่นเป็นผู้ให้บริการวิทยุมือถือในแบบอื่นหรือในความถี่อื่นที่มีไว้ให้บริษัทดำเนินการได้

ประเด็นที่สาม การที่สัญญาระหว่างการสื่อสารแห่งประเทศไทย
กับบริษัทโทเทิล แอ็คแซส คอมมูนิเคชั่น จำกัด มีข้อกำหนดให้สิทธิในการดำเนินการ
ของบริษัทตามสัญญาข้อ 13 จะมีความหมายเพียงใด

การสื่อสารแห่งประเทศไทยมีภาระหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสื่อสาร
แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2519 ในอันที่จะดำเนินกิจการโทรคมนาคมให้เป็นประโยชน์
แก่รัฐและประชาชน^๓ ฉะนั้น การทำสัญญาเพื่อมอบหมายให้บุคคลใดดำเนินการ
ให้บริการด้านโทรคมนาคมแทนการสื่อสารแห่งประเทศไทยปกติย่อมจะต้องไม่ทำสัญญา
ที่เป็นการขัดขวางต่อการนำเทคโนโลยีใหม่ในด้านโทรคมนาคมมาให้บริการแก่ประชาชน
และโดยที่การติดต่อสื่อสารระบบวิทยุมือถือนั้นได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว การจำกัด
ระบบที่นำมาให้บริการย่อมจะมีใช้ เป็นความประสงค์ในการทำสัญญา และเป็นการขัดต่อ
เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2519 นอกจากนี้
เมื่อการให้บริการวิทยุมือถือนั้นเป็นการให้บริการติดต่อสื่อสารโดยผ่านคลื่นความถี่ ซึ่ง
การสื่อสารแห่งประเทศไทยมิได้มีคลื่นดังกล่าวเป็นกรรมสิทธิ์ แต่จะต้องขออนุญาตใช้
คลื่นความถี่จากกรมไปรษณีย์โทรเลข ตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498
ฉะนั้น สิทธิของการสื่อสารแห่งประเทศไทยจึงมีจำกัด เฉพาะคลื่นที่ได้รับจัดสรรเท่านั้น
และการที่จะทำสัญญาให้บริษัทเอกชนมีสิทธิผูกขาดการประกอบกิจการวิทยุมือถือทุก
ระบบและทุกคลื่นจึงย่อมเป็นไปไม่ได้ แต่จะต้องอยู่ภายใต้สิทธิที่การสื่อสารแห่ง
ประเทศไทยมีอยู่และมอบให้บริษัทดำเนินการ ทั้งนี้ ยังจะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตและ
อำนาจหน้าที่ของการสื่อสารแห่งประเทศไทยอีกด้วย

เมื่อพิจารณาข้อความในสัญญาปรากฏว่าความในข้อ 1 ของสัญญาระหว่าง
การสื่อสารแห่งประเทศไทยกับบริษัทโทเทิล แอ็คแซส คอมมูนิเคชั่น จำกัด ได้กำหนด
ไว้ว่า "ข้อ 1 กสท.ตกลงให้บริษัทดำเนินการจัดให้มี ขยาย และดำเนินการให้บริการ
วิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ และบริษัทตกลงรับดำเนินการ
จัดให้มีขยาย และดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ดังกล่าว ตามที่
กำหนดไว้ในสัญญานี้ ทั้งนี้ ตามที่ได้รับอนุญาตและภายใต้การกำกับดูแลของ กสท."

^๓พระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2519

มาตรา 38 ในการดำเนินกิจการของการสื่อสารแห่งประเทศไทย
ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและของประชาชน

จากข้อกำหนดในสัญญาดังกล่าวแม้ว่าจะมิได้มีการกำหนดถึงแบบและความถี่ที่บริษัทจะให้ บริการไว้ในข้อนี้ก็ตาม แต่ความในตอนท้ายของข้อ 1 ดังกล่าวก็จำกัดขอบเขตการ ให้บริการของบริษัทว่า ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของสัญญาและจะต้องได้รับอนุญาต และภายใต้การกำกับดูแลของการสื่อสารแห่งประเทศไทยด้วย และเมื่อได้พิจารณา ประกอบกับข้อ 8.1.1.3 ที่กำหนดไว้ว่า "8.1.1.3 บริษัทจะต้องขยายขีดความสามารถของระบบ AMPS (Analog) ต่อจากข้อ 8.1.1.2 ให้มีขีดความสามารถ ในการให้บริการ รวมทั้งหมดถึง 60,000 เลขหมาย หลังจากนั้น บริษัทจะต้อง ดำเนินการขยายขีดความสามารถในการให้บริการโดยนำระบบ Digital AMPS หรือ PCN (Personal Communication Network) หรือระบบที่ใช้เทคโนโลยี แบบ Digital ระบบอื่นมาใช้ในการให้บริการ ในการนี้บริษัทจะต้องเสนอแผนงาน และข้อพิจารณาในการเลือกระบบให้ กสท.พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการเริ่ม ดำเนินการ ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงระบบเป็นระบบ Digital ดังกล่าวจะต้องไม่ กระทบกระเทือนระบบในส่วนที่ กสท. ให้บริการ" และความในข้อ 14.4 กำหนด ว่า "14.4 กสท. จะอำนวยความสะดวกให้แก่บริษัทในการติดต่อประสานงาน การ จัดขอความถี่วิทยุและการจัดทำหนังสือรับรองการนำเข้า ซึ่งเครื่องและอุปกรณ์ วิทยุคมนาคม เมื่อนำมาใช้ให้บริการตามสัญญานี้จากกรมไปรษณีย์โทรเลขตามความ ต้องการของบริษัทเท่าที่ กสท. จะสามารถดำเนินการให้ได้" ฉะนั้น จึงเป็นที่เห็น ได้ว่า การให้บริการของบริษัทตามสัญญาจะถูกจำกัดแบบเทคโนโลยีที่นำมาให้ บริการว่า กระทำได้เฉพาะแบบ AMPS (Analog) ซึ่งเป็นการขยายการให้บริการ ต่อเนื่องจากที่การสื่อสารแห่งประเทศไทยดำเนินการอยู่แล้ว กับแบบ Digital ที่การสื่อสารแห่งประเทศไทยจะอนุญาตให้นำมาใช้ ซึ่งในขณะนี้ได้อนุญาตให้บริษัท นำแบบ PCN มาใช้ในการให้บริการเท่านั้น สำหรับในส่วนความถี่คลื่น การสื่อสาร แห่งประเทศไทยก็จะดำเนินการขอจากกรมไปรษณีย์โทรเลขและนำมาจัดสรรให้ เหมาะสมแก่แบบเทคโนโลยีที่บริษัทให้บริการ

เมื่อขอบเขตการให้บริการของบริษัทมีการกำหนดไว้จำกัดตามข้อสัญญา ดังกล่าว การให้ความคุ้มครองการดำเนินการของบริษัทตามสัญญาข้อ 13 ที่กำหนดว่า "... กสท. จะคุ้มครองสิทธิในการดำเนินการให้บริการดังกล่าวของบริษัทโดยจะไม่ อนุญาตให้ผู้อื่นดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลล์ล่าเป็นระยะเวลา 10 ปี นับแต่วันแรกที่บริษัทเปิดให้บริการ" จึงเป็นการคุ้มครองเพียงเท่าที่บริษัทมีสิทธิ ดำเนินการตามสัญญาเท่านั้น มิใช่เป็นการผูกขาดมิให้มีการพัฒนาการใช้คลื่นความถี่

ให้เป็นประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายและเป็นการขัดต่อวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของการสื่อสารแห่งประเทศไทย เช่นเดียวกับกรณีดังกล่าวแล้ว ในประเด็นที่สองกรณีขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยดังกล่าวข้างต้น ฉะนั้น การสื่อสารแห่งประเทศไทยจึงสามารถให้เอกชนรายอื่นเป็นผู้ให้บริการวิทยุมือถือในแบบอื่นหรือในความถี่อื่นที่มีค่าใช้จ่ายบริหารค่าดำเนินการได้

หนึ่ง สำหรับการที่ได้มีการแก้ไขสัญญาข้อ 13 โดยกำหนดเวลาเป็น 2 ช่วงคือ กำหนดให้บริษัทดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์เป็นเวลา 22 ปี และการคุ้มครองสิทธิในการดำเนินการเป็นเวลา 10 ปีนั้น คงมีความหมายว่า บริษัทมีสิทธิเป็นผู้ให้บริการวิทยุคมนาคมดังกล่าวตามแบบที่กำหนดในสัญญาและความแบบที่การสื่อสารแห่งประเทศไทยอนุญาตเป็นเวลา 22 ปี แต่การสื่อสารแห่งประเทศไทยจะให้ความคุ้มครองโดยไม่ทำสัญญาให้รายอื่นมาดำเนินการโดยใช้แบบเดียวกันหรือคลื่นความถี่ในช่วงสัญญาซ้ำกับที่การสื่อสารแห่งประเทศไทยมอบให้บริษัทมีสิทธิดำเนินการแล้วเป็นเวลา 10 ปี มิใช่เป็นการจำกัดการดำเนินการของการสื่อสารแห่งประเทศไทยที่จะให้เอกชนรายอื่นเป็นผู้ให้บริการวิทยุมือถือแบบอื่นและความถี่อื่นแต่อย่างใด

(นายอุทัยราทร จุฬารัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤศจิกายน 2539

ประวัติผู้เขียน

นายชัช โชชัย เกิดเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ.2506 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา 2528 สำเร็จการศึกษามหาบัณฑิตจากสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภาในสมัยที่ 42 และได้เข้าศึกษาในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายมหาชน คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ.2537 ปัจจุบันทำงานอยู่ที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย